

CAZUL DACIA. „ROMÂNIA MARE” - O AUTENTIC TEM DE MEDITAIE

-sau : S -IL S MPE P PU ARIS CREAD C NE-AU „DUS DE NAS”!!! -

PRELIMINARII

...În aceste zile de o meschinărie și ipocrizie și porniri spre trdare cumplite, când „puterea politică <<de la guvernare>>” crede că ne-a plătit, pe de-o parte (prin „remanierea” guvernamentală, de doi lei... - de o scandaloaasă frivolitate și de o iresponsabilitate și efemeritate a efectelor care frizează demența ... - „remaniere” care ne azvârle tot mai adânc în mlațina **Haosului Dirijat!**) - iar „opoziția politică parlamentară” (...de fapt, totdeauna și în orice ar de pe Terra acestor ani ai lui **Kali Yuga**, economicul transcende politicul, și toate „mâinile” și „culorile” se „înfrâng”, la modul chiar „transnațional”, când e vorba de trdare și de jaf și de aneantizare național!) crede același lucru, că ne plătește, prin încrederea pe care „ar trebui” să-o avem în ei, ca „alternativă” (după mintea lor de cretini aroganți, care chiar cred că Neamul nostru Românesc a atins ultimele trepte de degenerescență ..., îl cred o turmă de sifilitici, de paralizași la minte, mancurtizași, acceptând orice „imaginea răului” de diferitele posturi TV – posturi care se prefacă a fi concurente, când, de fapt, sunt finanțate, din străinețate, cu aceiași bani murdari și însângerași, în speranța fie a unui război civil, fie, mai curând, a unei anestezii/amnezii generale și a unei „colaborări generalizate” la **Giganticul Mondial Globalizat!!!!**) – în aceste zile, **S ÎNCERCĂM SĂ NE RECULEGEM**. Și reculegerea aceasta s-o facem cuminte și întru Dumnezeu Neamului Românilor, încercând, cu efort mare de Duh, să aflăm, prin „scufundare” în abisurile de lumină și întuneric divin ale istoriei: să aflăm **CINE SUNTEM**, care **TREBUIE**, cu adevărat, să fie „intele” / scopurile noastre de acțiune națională, spirituală și materială, care să fie mijloacele de aflare a Adevărului Unic și care să fie uneltele de ajungere la aceste scopuri. Firește, să aflăm și cu ce argumente să ne înarmăm, pentru a fi bine-direcționași, neclintii și neînvinși în lupta noastră ...!!!

I- „TOT BALCANUL A FOST ROMÂNESC!”

...Începutul „expediției” spirituale și a exercițiului de luciditate/responsabilitate îl vom face folosind, pentru început, un interviu cu un mare și autentic cărturar și luptător aromâno-timocean, **CRISTEA SANDU TIMOC** – pentru că venerabila vârstă a domniei sale (94 de ani), precum și întreg parcursul de luptă spiritual-naționalist al domniei sale – nu-l pot face suspicionabil de „partis-pris”-uri, „partizanate” meschine, ori controversabil, din punct de vedere moral. Cel mult, amendabil în anumite puncte ale raționamentului său personal, dar, în niciun caz, în eafodajul argumentativ și faptic, în „focul” durerei, exprimat în vizionarismul său naționalist vaticinat (de unde porced și soluțiile sale disperate, dar absolut sincere, în dorință!) și al bunelor sale intenții. Micile sale erori de logică nu sunt, în niciun caz, rezultatul relei-credințe și al „intereselor personale și ascunse” (precum în cazul „politicienilor” tip „ridiche”, ai „războiului” nostru național, gata să-și vândă sufletul, neamul și Grădina Sfântă, pentru

orice soi de nou i avantajoas ...”r s dire” politico -economic !), ci apar din pricina unor exasper ri i imagini distorsionate ale reali t ii imediate: **ÎN NICIUN CAZ, UN C RTURAR AUTENTIC** (cum i este dl **CRISTEA SANDU TIMOC**!) **NU SE POATE ÎN ELA, ÎN LEG TUR CU DATE VITALE ALE ISTORIEI TRECUTE I, ÎN PARTE, TR ITE!!!**

...De la domnia sa (care este o istorie vie i însângerat , precum un apo stol r stignit pe o nou Golgot !) este necesar s re-înv m c singurul lucru pentru care merit s tr im, suferim i murim este **PATRIA**! Iar noi, din p cate, nu tim **CARE NE ESTE PATRIA, DECI PENTRU CE ANUME TREBUIE S LUPT M, CU PRE UL TRUDEI I VIE II NOASTRE** (... i nici nu g sim dasc li de bun -credin i ei în i i preocupa i de cercetare acribioas , **F R FRIC ORI BLOC RI MENTALE CAUZATE DE OPORTUNISME/EGOISME**!... i extrem de pu in de dispu i, deci, pentru Martiriul Adev rului!!!).

Nu tim c , de fapt, scopul existen ei / luptei noastre terestre se nume te Fiin a Noastr Româneasc Arheic sau „ROMÂNIA MARE” (...dar nu aceea indicat , „*din gur i ziar*”, de pletoricul demagog Corneliu Vadim Tudor! – ci **ROMÂNIA ARHEIC** , dimpreun cu **NEAMUL ROMÂNESC METAFIZIC/TRANSISTORIC**! – din care facem parte, dar habar n-avem de asta! - i ne i înver un m în negarea propriei noastre Fiin e/Fiin ri!!!) – **iar mijlocele de lupt pentru redobândirea Identit ii Noastre Arheice nu sunt NICICUM cele „democratice”** (de fapt, luciferico-masonice!), **ci cele ale Duhului Umano-Divin: TREZIREA** (chiar prin cele mai cumplite „ ocuri” metafizice i, deci, **CU TOTUL ANTI-DEMOCRATICE...!!!**) **A CON TIIN EI EULUI NOSTRU UMANO -DIVIN, CARE VA DETERMINA TREZIREA SUPRA -EULUI DUMNEZEIESC** - ...altfel, nimeni dintre noi nu are dreptul s se „dea”/pretind „ **cre tin**”, i, înc „ **cre tin ORTODOX**”!!! Deci, **NICI OM ÎNTREG/ÎMPLINIT/”ISPR VIT”**!!!

...Iat ce declar dl **CRISTEA SANDU TIMOC** , în interviul din revista online *Dacia Aurelian* – din care începem s afl m nu doar identitatea noastr de neam, ci i drepturile noastre de Neam Divin! – drepturi care, fiind cunoscute de c tre vecinii no tri din geografie i istorie, devin tot atâtea motive de a ne urî, de i noi nu emitem nicio preten ie, de niciun fel (...din p cate, sunt semne tot mai clare c noi **începem s renun m pân i la elementarul drept de A EXISTA, într u vizibilul fizic , moral i magnific-demn**... – ceea ce devine o vin imens în fa a Lui Dumnezeu, care ne -a n scut AICI pentru **O MISIUNE TERESTR , ACEEA DE „CANDEL A NEAMURILOR” LUMII AFLATE ÎNTRU APUNERE SPIRITUAL , CE NU- I VOR MAI AFLA, CÂT DE CURÂND, DUHUL I ROSTUL (AUTENTIC I SPECIFIC!!!) PE TERRA!!!**):

„ (...)Noi i noi dovezi, documente, pagini de istorie i cercet ri etno-lingvistice vin s confirme, f r nici o urm de îndoial , c întreaga Peninsul Balcanic a fost cândva o „mare româneasc ”, un imens teritoriu traco -dac latinizat (s.n.). *Invia*

slav din secolele al VII-lea și al VIII-lea a găsit aici un popor numeros, unitar, vorbind o limbă romanică; un popor de pioni, comercianți, metalurguri, prelucrători de metale și constructori bogați, o „ară bogătilor”, cum spunea cu invidie, dar și cu admirație, cunoscutul ultranationalist sârb Vojislav Čelić (...).

(...) Ne oprim din nou în Timoc, parte a Daciei Aureliene, unde se vorbește, după cum se știe, aceeași limbă ca la Calafat sau ca la Timișoara, adică dacoromână. Împreună între sârbi și bulgari, acest teritoriu, numit „Valahia Mică”, are în spate o istorie bimilenară. Dacă, la jumătatea secolului al XX-lea, proiectul creării unei confederații bulgaro-sârbe nu a fost transpus în practică, în schimb, până în ziua de astăzi, cele două țări seamănă ca două picături de apă atunci când e vorba de proiectele criminale de deznaționalizare îndreptate împotriva românilor sud-dunăreni (...).

(...)- **Dacă ar fi să descrieți Peninsula Balcanică din timpurile străvechi, de la extinderea Imperiului Roman în Balcani, începând cu anul 143 î.Hr., cu ce a început?**

- Tot Balcanul a fost românesc! Tot! De la Marea Egee, din Munții Pindului, de la Adriatică, din Dalmația, de la Marea Neagră și până la Dunăre, a fost un singur popor: poporul român(s.n.).

Singurul popor existent în marginea de sud a acestui teritoriu, în epoca formării românilor ca neam latin, au fost grecii, însă ei ocupau zonele de lângă mări și mai puțin în câmpiile și aproape deloc munții. Pentru cel puțin câteva secole după Hristos, adevărata Românie Mare a fost Peninsula Balcanică ...(...) Timpurile se schimbă, în vâlsă slavii în secolul al VII-lea, peste încă câteva sute de ani vin turcii (1453), apoi, în părțile de apus, coboară austriecii, iar poporul român din Balcani se împarte, se împuinează, în unele zone chiar dispare, cum ar fi Muntenegru și Bosnia-Herțegovina. Pe lângă aromânii din Macedonia și Pind, din Albania și Bulgaria, românii rezistă compact, până în ziua de azi, dacoromânii din Timoc (200 de localități în Serbia, 100 în Bulgaria - 30 în jurul Vidinului plus 70 de-a lungul Dunării, până la mare). Ei au avut parte de domniea cel puțin în cinci voievozi români, începând cu Basarab I Întemeietorul, în secolul al XIV-lea, până la Matei Basarab, în secolul al XVI-lea. Acești domnitori au construit mai multe mănăstiri și biserici românești în sudul Dunării, decât în nord, deoarece românii stăteau acolo din timpuri străvechi, Dunărea nefiind niciodată, până la 1918, graniță între țări. Dacă ne gândim la marele Basarab I, el a ridicat o mănăstire la Cladova, pe râul Aina (azi în ruine), una la Mănăstiri (tot în ruine) și una la Vradna (care există și acum, fiind ocupată de cugari și sârboiști)(...).

(...) Toți, și grecii, și bulgarul, și albanezul, și sârbul vor să ne zdrobească capul, văzând cât suntem de moi, cât de mult îndurăm... O naie adormită. Apoi, ar mai fi și alte motive. Spre exemplu, grecii. Cum să nu ne urască? Gândiți-vă, până la Cuza, 1/6 din averile mănăstirilor de la nord de Dunăre erau în mâna grecilor. Prin secularizarea averilor mănăstirești, grecii au pierdut totul. Pe de altă parte, ei urăsc bogăția și vrednicia aromânilor, prătinirea de care s-au bucurat aceștia din partea turcilor, în timp ce pe dânii i-au oropsit din greu; urăsc inteligența, mândria, spiritul liberal al multor intelectuali și magnați aromâni. Vorbind de sârbi, ei ne urăsc pentru că le-am luat Banatul în 1918. Socotesc că au fost stăpâni acolo și au pierdut din pricina vicisitudinilor istorice care pe români i-au favorizat (însuși generalul Berthelot le-a alungat armata din Timișoara). Ne mai urăsc și pentru bogăția pitorilor a-zi și vlahi,

pentru că noi am de înut cele mai bune pământuri (doar eram bătăinași, ce -ar fi dorit?), pentru că suntem diferiți, suntem latini, apar înem unei mari familii de popoare vest-europene. În fine, bulgarii ne urăsc pentru același lucru, dar și pentru că le-am luat Dobrogea. Ar fi dorit-o toată, până la Constanța, nu doar cele două județe. S-au bătut mult pentru asta(...).

II - EXIST O CONJURARE ÎMPOTRIVA CUVÂNTULUI „ROMÂN”!!!

(...)Există o conjurare împotriva cuvântului „român”, a atât la Sofia, cât și la Belgrad sau Atena. Neromânii doresc uitarea acestui cuvânt, au dezvoltat politici de stat care urmăresc acest cuvânt ca pe un... terorist, ca pe un... stigmat al diavolului (s.n.).

Ei ar dori ca românii balcanici să nu mai aibă nici o legătură cu ara de la nordul Dunării, să se îndrepte o nație nouă, cu o limbă diferită, astfel că ajutorul și interesul României pentru fiii ei din sud să nu mai aibă obiect.

„Dacă sârbii nu dau drepturi minorității române din Timoc, România trebuie să blocheze aderarea lor la UE” (n.n.: iată una dintre naivitățile conștăntinene, izvorâtă din exasperare și lipsa perspectivei istorice, care l-a animat până în acest punct al interviului).

...(...)- Au făcut oare tot ce era normal să facă politicienii în România de după 1989, pentru a-i ajuta să supraviețuiască pe daco-românii din Timoc și pe aromânii din restul zonei balcanice?

- Doar vag și doar din întâmplare. O excepție face președintele Băsescu (iată o a doua naivitate, izvorâtă din aceleași cauze, asupra căreia avertizam mai sus; de data asta, a se observa, urmărind curgerea textului, că dl Cristea Sandu Timoc persistă, în frază, în ton rezerve mari și tragice!!!), mai ales în ultimii ani, când s-a arătat interesat de românii din jurul României. Numai în ultimele luni dânsul i-a trimis pe primul-ministru Boc la Sofia și pe ministrul de Externe Baconschi la Bor (recent). Președintele s-a dus la Cladova și bine a făcut, deși autoritățile sârbe l-au ignorat. Urât din partea lor, mai ales că el caută să-i bage în Europa. A fost, de curând, și în Macedonia. Declarațiile au fost frumoase, încurajările sunt puternice, promisiunile sârbilor și bulgarilor par ferme, dar, imediat după încheierea protocolului unei vizite, teroarea anti-românească reîncepe. Acești oameni nu au onoare. Bulgarii au suportat de constrângerile UE, de dinainte de aderare, ne-au plătit pe toți, de la București, la Bruxelles. Dar sârbii nu mai trebuie lăsați să-i bată joc; dacă nu dau drepturi minorității române din Timoc, România trebuie să blocheze aderarea lor la UE. O mare ansă, pierdută, a avut fostul președinte Iliescu. În anii războiului din Bosnia, peste 1.000 de cisterne de motorină au tranzitat România din Rusia spre Belgrad și spre front. Atunci s-a spus de Iliescu: până aici, tovarăși! Trec cisternele cu o condiție: recunoașteți statutul juridic al românilor timocenii, acordați-le dreptul la limba română, lacoli, la biserică! (n.n.: îl durea în „bumbareaz” pe „dl Iliescu” de „salvarea Neamului”...când el avea ordine foarte precise, de la Oculta Mondială, care l-a „montat” la noi, să distrugă fibra morală și de rezistență a Neamului Românesc, **Neam de Imperialitate Sacră**! – ...Ion Iliescu era anunțat că fiind „succesorul lui Ceaușescu” [Ceaușescu fiind un **NAȚIONALIST, deci o „struțo-cămășă”, un paradox periculos**, în lumea masonică, get-beget și UNIVERSAL-

INTERNATIONALIST-COMUNIST , numit fals “liberalo-comunist ”, de la Washington și până la Moscova! – de la biroul lui Regan și până la biroul lui “Gorby”/Gorbaciov!] - încă din 1974, prin oficina **Masoneriei Albastre**, de la New York-Washington - **Europa Liber** !!!). *Să-și fi văzut pe frații sârbi cum se conformau... Altminteri, ei nu știu de prietenie, de înelegere mutuale, de bună vecinătate, nici măcar de reciprocitate (sârbii din România au toate drepturile posibile!).*

- **Ar putea guvernarea de la București să facă fața cerințelor românilor din jurul României, în condițiile în care criza înghețază economia românească ?**

III - CRED CĂ SINGURII GUVERNANȚI CARE AR ÎN ELEGE DRAMA NOASTRĂ AR FI AROMÂNII!!!

**- Cred că singurii guvernanți care ar înalege drama noastră ar fi
aromânii. Ei să vină la putere în București, și ne-ar fi mult mai**

bine! (S.n. – n.n.: având în vedere situația istorică, dar, mai ales, cea “de facto”, a aromânilor, și în epoca interbelică, atunci când au fost primii care l-au înconjurat, cu maximă încredere, pe Căpitan – ...din punct de vedere, nedovedindu-se tot atât de rafinați, în înalegerea de Duh, pe cât erau de fideli și de vii/vitalități într-un **re-actiune!** – ...dar și în “anul de grație” 2010, când sunt siliți, în Grecia, Bulgaria, Serbia etc. să – și apere, viaa lor și a familiei, cu toporul în mână, **ÎN FIECE NOAPTE DAT DE DUMNEZEU!** – când grecii, bulgarii, sârbii etc., ieșiți de la crâmb, vor “**să bea sânge de valah blestemat**”... - nu ne îndoiim că soluția propusă de C.S.T. este, **FOARTE SERIOS, de luat în seamă !!!**... - singura rezervă fiind că “*orice păr dure are uscăturile ei*”, și că un Ion Caramitru și-a trădat, deja, Neamul, la fel și un Costică Canacheu..., dar și, în diaspora, un Vasile Barba¹ etc.) . *Bună în alese, n-am auzit să fi fost truate fondurile pentru minoritățile din țară. În urmă cu patru ani, știu sigur că minoritatea sârbească din România (adică 25.000 de suflete) primea de la stat, pentru proiecte culturale, biserici, asociații etc., peste 200.000 de euro pe lună ! Azi, poate or primi pe jumătate, dar tot primesc. Atunci, cum să se taie puținele fonduri pentru românii minoritari din jurul țării? Dacă, totuși, au fost truate, e o lipsă de cultură politică din partea politicienilor români. Dai tu atât bani unui grupule de sârbi (croaiilor le dau alți bani, bulgarilor alți bani, rușilor alți bani), și românilor timocenii nu le dai măcar zece mii de euro!? Nouă, aici, la ASTRA, dacă ne-ar da două mii de euro pe an, nu pe lună, și tot ar fi bine, tot am mai*

¹ - “Macedoromânii sunt români absoluți!” - *Scrisoare deschisă către președintele României, Traian Băsescu (2006)* – “La 16 aprilie 2005, un grup de compatrioți români - cu ascendențe balcanice, recte aromâni/macedo români - a cugetat că nu mai dorește să fi de naționalitate română; în numele unui ONG, a unei asociații insidios intitulate **Comunitatea Aromână din România**, respectivii își au cerut autorităților române recunoașterea aromânilor - în România! - ca **minoritate națională** (s.n.).

Este un afront antinațional fără precedent, ce agresează istoria, complexa și tumultuoasă - demna și eroică, în egală măsură - a ansamblului neamului românesc, carpato-danubiano-balcanic, și a Patriei noastre România” (s.n.)... - cf. *Formula AS*, nr. 713, 2006.

Împotriva acestor ireponsabili (sau...mercenari?!) s-au ridicat titani ai luptei AUTENTICE aromânești, precum Hristu Căndroveanu, Matilda Caragiu Mario Eanu, prof. Hristu Căndroveanu, respectiv președintele a.i. prof. univ. dr. Gheorghe Zbucă...ba chiar și tridentul cauzei, din 2000...Ion Caramitru! Dar n-au obținut cine știe ce ajutor...ori, măcar, în alegere!

face ceva treabă, o revistă, un site pe Internet, un buletin, un transport de abecedare. Am impresia că, în instinctul majorității românilor, sentimentul național a adormit de tot. Mai dinuie puțin în Transilvania și în Banat, dar în rest îi mort. Și mai e ceva: cred că politicienilor români le e frică de românii din sudul Dunării, de românii de pe pământul lui Decebal și Traian. Ei nu-i cunsoc pe timocenii încă n-au fost sârbiza și, încă n-au fost bulgariza și. Că-i urăsc sârbii și bulgarii e una. **Dar politicienii români nu-și dau seama că sârbii și bulgarii vor ca și românii să-i urască ! Asta ar fi bucuria lor cea mare...**”(s.n.)

Vede și că Petre Țuțea avea perfect dreptate, când caracteriza cele două ramuri, cea de la Nord de Istru (noi...) și pe cea de la Sud de Istru (aromânii/macedo-românii prizonieri, deci **o elii I VII!!!**)?! **“M întreba Marin Preda cum era cu macedo-românii și i-am zis : domnule Preda, macedo-românii nu sunt români, sunt super-români, români absoluți. Atât de nepăstuiți și înșelători, au instinct național de fierăbătut. Iar eu îi dumneata, pe lângă ei, avem foră domestică de răe. Macaim. Am stat cu macedo-români în temnițe. Îi băteau până îi omorau, dar ei nu declarau nimic. Au o bărbăție perfectă.”**

IV – ÎNCEPUTUL AVENTURII: CINE SUNTEM ȘI CUM NE NUMIM?!

...Noi, românii, nu numai că nu purtăm “*stigmatul diavolului*”, ci, precum am precizat mai sus, noi, românii, suntem aleși, de Dumnezeu, pentru **CEA MAI ÎNALTĂ MIȘIUNE SPIRITUALĂ TERESTRĂ** : de **A FI CANDELA DE DUH**, de la care vor aprinde, în viitor, “*lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat*”, celelalte neamuri, aflate, acum, aproape de cel mai jos punct al Kali Yuga. Acest lucru l-au știut și murturisit, cel mai clar, doi iniiați într-o **Epocă Mihaelică /A DUHULUI** (epocile arhanghelice sunt de câte 250 de ani, ultima Epocă Mihaelică Terestră numindu-se în anii de la 1871) : **MIHAI EMINESCU** și **CORNELIU ZELEA CODREANU**. Dar, se pare că inițierea în tainele acestei EPOCI MIHAELICE/A DUHULUI (oricât de mulți ar fi contestatarii!) aparține lui **RUDOLF STEINER** (1861-1925) și unui Mare Duh Vizionar al Asiei (între 1906, când intră pe calea **sadhu**-ului - și până în 1920-1922, când ajunge în Europa, America, Australia și, din nou, în Europa – inclusiv la București!) - “preaonoratul” indian sikh (convertit la creștinism) **SUNDAR SINGH** (1889-1929) - „*apostolul cu picioarele sângerânde*.”

...Deci, să o pornim în “expediția” către Identitatea și Misiunea noastră astră terestră, ca Neam Metafizic.

Cine suntem noi, cum ne numim? Cei ce cred că răspunsul la această întrebare se află în manuale/tratate și în mod facil, **se înalță, din păcate, amarnic...!!!**

...Cei pe care am fost învățați, din copilărie, să-i numim “**cronicarii români/moldoveni**” (Grigore Ureche, Miron Costin, Ion Neculce – precum și masonul “*prin printre*”

filosofi i filosof printre prin i”, membru al Academiei din Berlin i membru al Lojei Germane *Illuminati*... - ceea ce nu-l scoate dintr-o discu ie extrem de interesant despre “**tr dare i patriotism**”...**DIMITRIE CANTEMIR!**) - sunt, primii trei, extrem de timora i de “**succesul de scen**” al Apusului romano-catolic i, deci, cuprin i de o team care nu este deloc str in de patriotism: “**s nu ne pierdem**” de Europa! Deci, noi, to i, “**de la Râm ne tragem**”...!!! Trebuie s fim în pas cu Apusul European! i, pentru asta, solu ia este insisten a absurd i profund perdant pe “**originea nostr latin**”, nu cumva s ne pierdem de...”**surorile noastre latine**”, ba chiar, vorba lui Farfuridi:”**pentru ca s d m exemplul chiar surorilor noastre de ginte latine, îns !!!**”

Mai mult, chiar: bietul boier Miron Costin, fie-i râna u oar, a avut i între inut rela ii foarte strânse cu Biserica Romano-Catolic ! P i, dac este „**romano-**” ... - asta înseamn c ...e „**de la Râm**”...”**b dica Traian**”...”**neamuri**”, care va s zic ... - nu?!

...Al patrulea (**Dimitrie Cantemir**) apar inea mai mult Apusului (deci, zonei “latine”...masonice!), decât R s ritului Ortodox...Se “sincronizase” perfect, la modul “lovinescian” - “*avant la lettre*”...

...Nu cumva recunoa te i aceast team, indus, insidios -persuasiv i perseverant-diabolic, i azi...sub numele, mai clar i gomos, de “**apartenen a/nonapartenen a la... Uniunea European**”?! Observa i, v rog, c pân i atât de inimosul c rturar aro mân timocean, **CRISTEA SANDU TIMOC**, atunci când vrea s afle solu ia de aducere la ra iune a sârbilor intoleran i i extrem de egoi ti/non -cre tini (ne referim, fire te, la politicienii lor...care nu se deosebesc de ai no tri decât printr -un na ionalism negativist, degenerat, distructiv, **profund xenofob!**), cu privire la minoritatea aromân, s n scoceasc (naiv...) cea mai mare pedeaps /cel mai eficient antaj, pentru sârbii cei nedrep i, propune pre edin ilor României post -decembriste s “pun pe tapet” ...”chestia” cu “**intrarea în Uniunea European**”: „*Dac sârbii nu dau drepturi minorit ii române din Timoc, România trebuie s blocheze aderarea lor la UE*”...!!!

... colii Ardelene, format din “dezertori” de la Ortodoxie (având centrul Greco-Catolic la Blaj...), ce s -i mai cerem?! Nimic! E drept c gândurile “corifeilor” nu erau deloc lipsite de bun -credin (convingerea lor era c, prin afirmarea, frenetic, a “**latinii absolute**” a românilor, vor c p ta respectul c l ilor i împilatorilor... **S-au în elat amarnic**...).

V- „**LIMBA ROMÂNEASC E MAMA LIMBII CEII L TINE TI**”...!!!

i, totu i, printre “corifeii” colii Ardelene (i “campioni” ai “*luptei cu hârtiile*”...) - exist unul cu o intui ie extraordinar : “*Petru Maior a fost primul care i -a dat seama c, de i limba român i limba latin clasic sunt limbi înrudite - totu i, limba român nu e fiica limbii latine i, prin urmare, ideile lui Samuel Micu trebuiesc corectate. În Diserta ie pentru începutul limbii române ti, tip rit în acela i volum cu Istoria ceii*

pentru începutul românilor în Dacia (pp. 302-323) el afirmă categoric că limba românească o lăsa în urmă (p. 302), dar că ...<<**măcar că ne-am deprins a zice că limba românească e fiică limbii latine, deci, cele corecte, totuși, de vom vrea a vorbi o limbă românească e MAMA LIMBII CEII LATINE**>>. (...) <<Limba românească>> (n.n.: limba strămoșilor noștri) poate fi <<limba limbii ceii latine>> (n.n.: este vorba de limba latină clasică sau limba romană – **lingua romana**, cum o numeau Isidor din Sevilla și Plinius), deoarece românii, urmașii dacilor, sunt autohtoni în țara lor, în timp ce romanii erau venetici în Italia și, deci, au venit pe malul Tibrului (vechiul Rumon) cu limba strămoșilor lor, din patria de unde au plecat – strămoșii (n.n.: traco-daci!) care au continuat, desigur, să vorbească aceeași limbă” (cf. Paul Lazăr Tonciulescu, **Romania – Paradisul pierdut**, Editura Obiectiv, Craiova, 1997).

VI- TRAGEDIE ARDELENEASCĂ ȘI MARTIRIU ÎNTRU ORTODOXIE

Deplângem tragedia ardelenescă a finalului de secol al XVII-lea și a veacurilor XVIII-XIX, până la primul război mondial (“creat” de Masonerie, **pentru a distruge ambele imperii religioase europene: cel Romano-Catolic, al Habsburgilor, precum și cel Ortodox, al țarilor Rusiei**...), dar și “slăbiciunea de înger” și trădarea de moralitate-spiritualitate neo-românească și de “lege strămoșească” (**Ortodoxie!**) a **unora** dintre ardeleni (fără să uităm a înălța pios omagiu **martirilor ardeleni pentru ORTODOXIE, DESTUI!!!** – ...începând cu acel Cuvios Mărturisitor **SOFRONIE** de la Mănăstirea Cioara/Hunedoara...dimpreună cu ieromonahul **VISARION SARAI** ... - dar continuând cu **OPREA MICLĂUȘ**, din Săliște Sibului, preotii **MOISE MICĂNIC**, din Sibiel și **IOAN DIN GALE**, prinzându-i în fiecare an la 21 octombrie, ierarhii **ILIE IOREȘ** și **SAVA BRANCOVICI**, prinzându-i la 24 aprilie, și mulți, mulți alibărbași, femei și copii.... - martirizându-i, de maghiari și austrieci, pentru aceeași “**lege strămoșească**”/**ORTODOXIA!**²) ... și trecem mai departe!

VI- ROMÂNII **NU** AU GENA LA ÎTȘII ÎNSCRIS ÎN “ADN”-UL LOR!!! CEI MAI CUTEZĂTORII RĂZBOINICI AI TERREI – TRACODACII!!!

² - În predica din Catedrala din Alba-Iulia, cu ocazia canonizării lor, din anul 1955, ieromonahul Nicolae Mladin spunea că „*ei nu reprezintă numai câteva vrednicii personale, crescute cinste cum, ca din întâmplare în sânul Bisericii noastre, ei sunt mărturisitori izolați ai unei credințe pur personale, ci ei sunt piscuri de sfințenie sprijinite pe umerii uriași ai credinței Bisericii întregi, sunt valuri de lumină din marea tălăzuire a valurilor de credință ce au umplut veacurile zbuciumate ale istoriei credințelor români din Ardeal*”. Ridicați din popor și legați de popor, legați de Biserica strămoșească, în ei a prins graiul vrerea întregii Biserici și a luptat vrerea tuturor credincioșilor, vrerea poporului întreg. Ei sunt sfinți mărturisitori în care s-a întruchipat mărturisirea Bisericii înșiră, mărturisirea poporului drept-credincios. Ei sunt sfinți reprezentativi ai Ortodoxiei ardelenice, ai sufletului ortodox român din Ardeal.”

Nu există român de azi (sfertodoct...se în elege, în condițiile în care UE “dispune” ca Istoria Românilor să înceapă de la...1989!!!) care să nu exclame, din fundul jocurilor și iși cu un dispreț suveran: “**A a am fost noi, românii tăia, totdeauna! La i, nemernici, g inari, c c cio i!**”

...Ei, tinerilor și mai puțin tinerilor, nu-i deloc aia! Mai lunile trecute citam din dl **BOGDAN MATECIUC**, care evoca motivul războaielor dinastiei **IMPERIAL**-române și a Asanilor, cu “**invincibilii bizantini**”: **O PALM**! – și socoteam cam cât costa, la români, pe acele vremi (veacurile XII-XIII), “**o palm**”...:

“În jurul anului 1000, alături de bulgarii slavofoni, izvoarele bizantine, cele narative de la cancelaria imperială și de la cancelaria patriarhală îi menționează la sud de Dunăre pe aromâni, populație romanică din regiune. În anul 1185, în Bizanț domnește tânărul împărat Isaac II Anghelos. Dorind să-și pregătească cu mare fast nunta cu fiica regelui maghiar Bela II, el pune o dare nouă asupra supușilor săi. Darea îi afectează în primul rând pe cei ce au turme de oi și vite. Este tocmai cazul valahilor, a căror înțelepciune principală este pe storitul. Aceste dări și felul abuziv în care sunt strânse produc o mare nemulțumire printre valahii care locuiesc în muntele Hemus. Acestia trimit la împărat, care se afla la Kypsella în Tracia, o delegație condusă de frații Petru și Asan, fruntași ai lor, pentru a-și prezenta plângerile. Cererile lor nu sunt luate în seamă, ba, mai mult, **Asan este p lmuie de un demnitar bizantin, „pentru neobrăzare”** (s.n.). În aceste condiții, ei se întorc la Târnovo, în biserica Sf. Dumitru unde, „în limba lor p rintească”, după cum spune cronicarul Nicetas Choniates, cheamă poporul la răsccoală împotriva bizantinilor. (...) Trei ani mai târziu, împăratul Isaac trece muntii Balcani, cu gândul să ocupe Târnovo, capitala Asanilor, dar întâmpinând o rezistență îndârjită, se retrage. **Pe drumul de întoarcere, armata sa** (n.n.: a împăratului Isaac al II-lea Anghelos, care permisesese p lmuirea lui Asan!!!), **cade într-o ambuscadă într-o trecătoare din munți și suferă pierderi grele. Împăratul însuși scap cu fuga, pierzându-și coiful. Victoria între restele și mai mult poziția Asanilor, care rămân stăpâni pe teritoriul dintre Dunăre și Balcani** (s.mea).(...). Împăratul Isaac trimite o nouă armată, de data aceasta sub conducerea sebastocratorului Ioan, cel care îl p lmuise pe Asan (s.n.). Acesta nu rămâne mult timp la comandă, fiind bătut de complot, și este înlocuit cu Ioan Cantacuzino, cumnatul împăratului. Acesta nu are nici o experiență militară și, în urma unui atac pe timp de noapte, suferă o grea înfrângere din partea vlahilor. (...) În timp ce Alexios se află în răscărit pentru a înființa școala pornită de un rebel din Cilicia, vlahii risipesc o altă armată bizantină în apropiere de orașul Seres.(...) După Petru, tronul este preluat de cel de-al treilea frate, Ionit cel Frumos (Caloian, 1197-1207), ce dovedește remarcabile însusiri de militar și om politic. În urma mai multor victorii împotriva bizantinilor, înțelegând că Bizanțul nu-l va recunoaște niciodată ca „împărat”, Ionit apelează la Papa Inocențiu III, cerând recunoașterea ca împărat al bulgarilor și vlahilor, precum și titlul de Patriarh pentru întâi-stătorul bisericii sale.(...) Mai mult, cronica grecească a lui Nicetas menționează în mai multe rânduri că Petru și Asan erau „vlahi” și că ei aparțineau acelui neam de oameni „care locuiesc în muntele Hemus” și care „înainte se numeau Mysi, iar acum vlahi se cheamă”. Originea valahă a fraților Asani este confirmată de numeroase izvoare contemporane.

Se pune întrebarea cum au reușit acești vlahi, care nu constituiau o majoritate în acea regiune, să repurteze asemenea succese? Răspunsul constă în faptul că **VLAHII ERAU**

ELITA CONDUC TOARE PESTE MOZAICUL DE NEAMURI DIN REGIUNE

(s.n.). În plus, ei aveau deja o tradiție în opoziția față de autoritățile bizantine. De exemplu, în jurul anului 1000, ei sprijiniseră activ rezistența împotriva împăratului Vasile al II-lea Macedoneanul. De asemenea, ei fuseseră principalii animatori ai unor școli cu caracter etnic și social din zona specific românească, Larissa (Thesalia) în preajma anului 1066.(...) Spre deosebire de greeșii Papei, **împăratul Asenilor nu devine un pilon al Romei în sud-estul Europei și nici nu se apropie de Imperiul Latin de Răsărit** (s.n.), fondat de Balduin de Flandra, care cucerise Bizanțul în cea de-a patra Cruciadă (1204) proclamându-se Împărat al Imperiului Latin de Răsărit. Ionit, dorind să stabilească legături cu noii stăpâni ai Bizanțului, trimite o delegație, cerându-se fie recunoscut și de aceștia. Latinii fac însă o greșală fatală, **cerându-i regelui să nu li se mai adreseze ca unor egali, ci ca un vasal stăpânului său**. Lui Ionit, ofensat, care **porneste război** (s.n.), i se alătură o serie de nobili greci, foști ofițeri în armata lui Alexios III, izgoniți de latini. Ionit preia conducerea noii alianțe, iar latinii ajung repede să înțeleagă ce greșală au făcut. Văzându-se în fața revoltei lui Ionit, ei se decid să lovească punctul principal și asediază Adrianopolele. Bătălia care are loc în ziua de 5 aprilie 1205 se încheie însă cu un dezastru pentru latini, iar Balduin este prins și dus la Târnovo, unde moare în chinuri grozave, după cum povesteste cronicarul Nicetas – cf. Bogdan Mateciuc, **Imperiul Româno-Bulgar al Asenilor - Scurt istorie a imperiului clădit de trei frați vlahi (aromâni) la sud de Dunăre**.

Acum, să ne întoarcem, dimpreună cu Adrian Bucurescu, în vremurile mai vechi, la a doua oară a zădită „**ocupația romană**”, și să vedem cam cât i-a costat pe urmașii lui **Traian-Tracul** – **o opera iune alchimică** (a acestuia din urmă), făcută cu cele mai bune gânduri, dar cam...” în formă (precum intervențiile poliției “moderne”, la “mineriade”...):

“Toți împărații de după Traianus au fost nevoiți să regrete invazia asupra țărilor de la Nord de Danubius. Imediat după moartea lui Traianus, dacii liberi, împreună cu iazigii metaniți și cu roxolanii, **au atacat provincia romană**. Hadrianus, succesorul lui Traianus, i-a învins pe iazigi, printr-un general de-al lui, și i-a împins pe roxolani cu bani. Eutropius scrie că Hadrianus a vrut să prindă Dacia, dar a fost oprit de prietenii lui cu argumentul că, astfel, „ar cădea mulți cetățeni romani în mâinile barbarilor”. În timpul urmașului lui Hadrianus, Antoninus Pius, generalii romani **i-au respins pe dacii liberi de două ori**; în anii 143 și 156-157. Pe vremea împăratului Marcus Aurelius romanii **au fost nevoiți să se lupte cu costobocii (dacii din Bucovina), care au atacat Dobrogea**, ajungând până în orașul grecesc Elateea, unde au fost învinși. Aliații costobocilor au fost marcomanii, de la care **războiul s-a numit marcomanic**. Luptele s-au încheiat abia pe vremea lui Commodus, urmașul lui Marcus Aurelius. În timpul domniei acestuia, **s-au răsculat dacii din teritoriul cucerit**, dar și ei au fost învinși. Pe vremea lui Caracalla, a avut loc **prima năvălire a goților în Dacia Romană**, aliați cu dacii liberi din Miazănoapte. Împăratul a venit în înuturile noastre și a reușit să învingă. În timpul împăratului Macrinus (217-218), scrie Cassius Dio, „**dacii pustiau o parte a Daciei și amenințau să se lupte mai departe**”, după ce-și luaseră îndrăznește ostăteci pe care-i primise Caracalla sub cuvânt de alianță”.

De pe la anul 230 încoace, atacurile nu au mai încetat. La începutul anului 235, romanii i-au învins **pe dacii care atacaseră împreună cu sarmații**. Peste doi ani, **carpii (dacii din Moldova)**,

laolalt cu go ii, au pr dat în Dobrogea. Cu mare greutate, romanii i-au învins. În anul 245, carpii au atacat din nou i au fost învin i iar i. În acela i an, go ii i dacii liberi au p truns înc o dat în imperiu. Atacurile s-au înut lan pân la a a-zisa „retragere aureliana”. Aceasta a însemnat independen a Daciei, încununarea r zboaielor neîntrerupte pe care dacii liberi, alia i cu al i „barbari” le-au purta împotriva „râmlenilor” – cf. Adrian Bucurescu, *Dacia secret*, Arhetip, Buc., 1997, pp. 230-231.

...Parc nici nu exist vreun r gaz, între luptele cele crâncene, iscate într-una! – i duse pentru Sfânta Libertate...A a c, mult mai corect ar fi s analiz m cauzele INVOLU IEI (prin ani i veacuri...) a spiritului nostru atât de r zboinic, c nici m car militari profesioni ti, precum erau romanii, nu mai f ceau fa ...

Nu avem înscris, în ADN-ul nostru, ÎN NICIUN CAZ, La itatea!!! Poate c suntem manipula i (la fel ca toate popoarele Terrei!), s devenim ni te “castra i”, i din punct de vedere al ac iunii/re-ac iunii, i din punct de vedere al moralei...spiritualit ii...Pentru c, se tie de mult: un neam care “scade/ ov ie” moral-spiritual, se “nemernice te”, apoi se “nimicnice te”, din toate punctele de vedere. i, atunci, ia s ne mai privim, o dat, pe fa a P mântului, du manii de moarte ai spiritualit ii cre tine (de 2.000 de ani încoace, dar, mai cu seam, în ultima mie de ani, de pe la 1054 ...din secolul al XV-lea, al apari ieii abera iilor protestante – ...cât despre cele actuale/contemporane, ale neo-protestantismului, ne este i sil s mai vorbim!) - **I, ATUNCI, VOM PRICEPE TOTUL!!!**

VII- EMINESCU, NICOLAE DENSU IANU - “MEMENTO MORI” ; INI IEREA ÎNTRU TRACISM I MISIUNE SPIRITUAL DE NEAM!!!

...Ni se ascunde, cu obstina ie, adev rul faptic precum c Eminescu a fost foarte bun prieten i a fost ini iat întru TRACISM de NICOLAE DENSU IANU, cel despre care masonii i Oculta ar vrea s credem c a fost “*un exaltat, un nebun*” (exact acelea i vorbe sunt vehiculate, i azi, legate de eminentul gazetar politic MIHAI EMINESCU!) – autorul c r ii, supranumit i “*Biblia Românilor*”: **DACIA PREISTORIC**. Dup ini ierea întru TRACISM, Eminescu î i schimb opiniile despre “sfîn enia” Blajului, cu 180 de grade... - la fel i despre a a-zisa noastr “**origine latin**”... – i scrie *Memento mori*, în care are viziunea **PARADISULUI DACIEI!** Iat versurile-impredicatii, prin care este condamnat lipsa de spiritualitate superioar a Romei celei trufa e – condamnarea eminescian, prin glasul lui Decebal, se traduce, în vers, în avertismentul -prorocie a dispari ieii Romei din Planul Divin/MOR II DUHULUI - iar p catele l comiei i luciferismului latinilor se sugereaz c -i vor ap sa i pe a a-zi ii “**urma i întru latinitate**”: “*Vai vou, romani puternici!/Umbr, pulbere i spuz /Din m rirea -v s-alege! Limba va muri pe buz, /Vremi veni-vor când nepo ii n-or pricepe pe p rin i /Cât de nalt vi-i m rirea tot a a de-adânc- c derea./Pic cu pic secând p harul cu a degrad rei fiere, /Îmb ta-se-vor nebunii despera-vor cei cumin i. /Pe-a istoriei mari pânze, umbre-a sclavelor popoare/Priz rite, tremurânde trec o lung acuzare /Târând*

sufletul lor ve ted pe-al corup iei noroi./Voi nu i-a i l sat în voia sor ii lor. Cu putrezirea/Sufletului vostru propriu a i împlut juna lor fire,/Soarta lor v e pe suflet ce-a i f cut cu ele? Voi!//Nu vede i c în furtune v blastam oceane?/Prin a craterelor gure r zbunare strig vulcane,/Lava de evi gr m dit o reped adânc în cer,/Prin a evului nori negri de jeratic crunt rug /C tre zei ca neamul vostru cel c zut, ei s -l distrug - /Moartea voastr : firea-ntreag i popoarele o cer.”

...Nimeni n-a sesizat, îns , pân azi, c Nero, cel ce cânt “**din frunte**” (adic , din locul rezervat Pontifului/Conduc torului Suprem Spiritual!) cântul “de moarte” al Romei, dezvolt , de fapt, prin Cântec/Orfism, un ritual de **REGENERARE/ÎNVIERE**, pe care-l va împlini **TR**aian-**TR**acul: VINDECAREA/MÂNTUIREA PRIN ÎNTOARCEREA LA ORIGINEA SACR /MITIC , SPIRITUAL-ONTOLOGIC ! Pentru c Troia, despre care Nero cânt “**cântul funerar**” (de fapt, **DESCÂNTECUL MÂNTUITOR**!), este, în realitate, **SPA IUL SACRU/ORIGINAR/MITIC AL ROMAN ILOR**..., spre care trebuie s regreseze, întru Mântuire/Înviere întru Duh - deci, întru **ÎMPLINIREA MISIUNII LOR SPIRITUALE**: ” *i din frunte-i cânt Neron... cântul Troiei funerar .*” Nu este vorba de r zbunare a crimei vechi a aheilor..., ci de **REMEMORARE/RE-CREARE SACRAL-MITIC** !!! De acolo, din **TR**oia **TR**acic ³, a pornit Întemeietorul Romanilor, str mo ul “**fiilor Lupului/Lupoaipei Tracice**” – **ENEAS**!!!

VIII – ROMÂNIA – “**VATRA VECHE A EUROPEI**”... I NU NUMAI!!!

...”Întrebarea pe care ne-o punem ast zi este: ce limb vorbeau geto- dacii (pelasgii = tracii)? Iar r spunsurile nu pot fi decât dou , dintre care avem de ales unul: vorbeau o limb diferit de cea a cuceritorilor i, în consecin , au fost nevoi i s - i însu easc latina dup ocuparea a 14% din teritoriul Daciei de c tre legiunile împ ratului Traian, în 106 d.H., ori limba popula iei autohtone a Daciei era asem n toare cu latina, astfel încât nu a fost necesar înv area altei limbi.

(...) Cercet toarea american Marija Gimbutas, profesoar la Universitatea din Los Angeles, California, spune: “**România este vatra a ceea ce am numit <<vechea Europ >>, o entitate cultural cuprins între 6500-3500 î.d.H., axat pe o societate matriarhal , teocratic , pa nic , iubitoare i creatoare de art , care a precedat societ ile Indo-Europenizate patriarhale, de lupt tori, din epocile Bronzului i Fierului**” (cf. Napoleon S vescu, **Noi nu suntem urma ii Romei**!, Editura Intact, Bucure ti/România, 2002, p. 9)

³ - Grupul de sunete-**R D CINA TR-** - p streaz , mereu, amintirea Originii **TRACE**!

“Iar antropologul american Carleton Coon îi consider pe caucazieni i sosi i în urm cu 5.000 de ani, ca având aceea i origine cu cei ce au ocupat insulele Kurile i Aleutine (devenind, nici mai mult, nici mai pu în decât primii descoperitori ai Americii!!!), bazinul fluviului Amur i Manciuria. Al ii îi consider pe ace t i **AINU** (**carpato-dun reni**, cum le spun eu - o populație alb , cu oameni b rbo i i blonzi, urma ii carpato-dun renilor) ca fiind cei care au migrat peste toat Asia, caucazienii care au sosit în Mongolia de azi i, trecând peste strâmtoarea Behring, se r s pândesc pe teritoriul celor dou Americi, teorie sus inut de descoperirea, în 1958, pe coasta Ecuadorului, a unor vase asem n toare cu cele **AINU**” – cf. Napoleon S vescu, op. cit. – dar i **Cucerirea Americii de carpato-dun reni**, pe www.dacia.org.

IX - A NU VEDEA P DUREA DIN CAUZA COPACILOR...SAU: TRACIA NU ESTE A TRACILOR?!

...Din p cate, în lupta spiritual de recuperare a Adev rului Unic (care ne este ascuns cu perseveren i diabolic premeditare!), unii “r zboini ci” nu v d p durea din cauza...copacilor!

Excelentul c rturar i înfocat patriot **CONSTANTIN OLARIU ARIMIN** (i-a luat psudonimul de “Arimin” de la numele Imperiului Get/Arimin!), în lucrarea sa **Imperiul get** (preluat de pe www.ariminia.ro: “O informa ie indirect a puterii ge ilor din acea vreme este propunerea de c s torie a fiicei împ ratului Octavianus Augustus cu fiul acestui conduc tor al ge ilor i care avea ca scop politic s controleze un adversar puternic ce f cea Romei îngrijor ri serioase. Suetoniu spune c tîrgul mariajului îl viza chiar pe Cotiso. Dar acest imperiul arimin format din ge i i traci a fost ciopîr it metodic de c tre romani timp de peste 100 de ani.), de i gre e te spunând c romanii au cucerit “o treime din Dacia” (de fapt, au avut sub control doar 14%!!! din teritoriul Daciei!!!) – tie, îns , perfect:

1-c Traco-Ge ii conduceau Regatul Amalilor, în estul Carpa ilor – “În al treilea popas la Marea Pontic devenind mai umani i mai în elep i, cum am spus mai sus, i popoarele fiindu-le împ r ite pe familii, vizigo ii erau supu i bal ilor, iar ostrogo ii, de asemenea, erau în serviciul str luci ilor amali” (s.n.) - astfel, confirmând alega ia lui Adrian Bucurescu, din p cate r mas doar într-o pagin din ziarul **Strict secret**, al anilor 1991-1993, precum c “**ducii daci erau recunoscute drept sl vi i conduc tori, de c tre go i/dacii de Nord!**” -

2- i tie la fel de bine despre identitatea nu doar etnonimic , ci i de ac iune, dintre **ge i i go i**, tie despre împ ra iiii DACI ai Romei, DE DUP A A -ZISA “**CUCERIRE TRAIAN A DACIEI**” (ca i Napoleon S vescu, în celebra sa lucrare **Noi nu suntem urma ii Romei!**, Editura Intact, Bucure ti/România, 2002 - domnia sa îi restrânge la vreo 7-8 – Regalian, Maximius Daia/Daza, Aureolus, Galeriu, Daia, Licinius , Constantin

Chlorus, tat l...**tracului CONSTANTIN CEL MARE**...!!! - când, num rându-i în cartea lui Ammianus Marcellinus, *Res Gestae*, ei se ridică la 32, și dacă nu-l uităm pe **Tracul TRAIAN**, se face...**taman 33!!!** – numărul de ani NECESARI ai întrupării dumnezeiești, pentru “să vârmărea/împlinirea” Misiunii Golgotice!),

3-ba chiar ajunge la apoteoză ideatică, identificând geții, tracii și ilirii cu **NEAMUL /Imperiul ARIMIN** și

4-fiind în consens cu un foarte acribios și harnic istoric italian, care-i identifică pe Eroii Gei, cu **ASENII**, din epopeile sanscrite (“*Geții care s-au distins în această luptă au fost numiți AUSENI sau ASENII – EROI – pe care Zamolxe îi iubea cel mai mult și autorul lor învață că “au plecat cu Odin în Scandinavia”* – cf. istoricul italian Carlo Troya, *Fasti Getici o Gotici, appendice al Storia d’Italia del Medio Evo*, în cinci volume în anii 1839-1841, o parte din acest text fiind preluată și completată de către J. F. Negebauer, care a publicat la Breslau, în anul 1859, o carte despre descrierea Moldovei și a Valahiei),

...ei bine, jubilează absurd la năvălele geilor/goilor în Tracia! -...de parcă Tracia nu era TOT și MEREU - **Patria lor!!!**: “În anul 249, Ostrogotha, fiul lui Isarcă, năvălește în Tracia unde face mare prădală” – sau: “În anul 258 geții și goții năvălesc în Tracia și Grecia pe care le devastează și răpesc, apoi trec în Asia Mică, iernez acolo după care se întorc în anul următor plini ochi de pradă. La acea dată provincia Dacia nu mai este controlată de romani, fostul imperiu get de pe timpul lui boero Bisto fiind refăcut parțial dar cu o componentă etnică și mai ales militară de neam germanic venit din Scandia care se adaugă la cea getică”.

Ce importantă are că, temporar, romanii erau “stăpâni” ai teritoriilor trace?! Aceasta nu înștrăina, spiritual, un Pământ Sacru de...Cei Sacri/Sfinți!!! **Tracii tot tracii rămăneau, fie că se numeau gei sau daci sau goi...iar Patria lor nu putea să fie “invadată”, ci...ELIBERAT !!!**

Pentru că, altfel, primim ceea ce se teme a cărturarul **CRISTEA SANDU TIMOC**: bulgarii “și-o vor lua în cap”, “capturând”, în mod nemernic, numele de “trac” - **pentru...EI!** Or, tim cu tot și cât de “tracii” vor fi fiind slăbiciii bulgari (cam la fel de civilizați precum “*nobilul neam al lui Attila*”...!) – cu care frații români din dinastia Asanilor au făcut alianță ofensivă/militară de nevoie, iar nu de prea mare drag...!!! și zădărnice ajung obrăznicile criminale maghiaro-secuiești și ucrainiene, ca să mai alimentăm și aroganța unui neam (foarte intens supravegheat de SUA și UE...), despre a cărei inteligență Eminescu zicea că stă...în **ceaf**: “(...) **bulgarii cu ceafa groasă** (...)” (cf. Mihai Eminescu, *Scrisoarea III*).

X – FALSIFICAREA ISTORIEI...ÎN OGLINZI

“a-CONSTANTIN și ELENA. ENIGMA DACILOR DE PE ARCUL LUI CONSTANTIN

Cel mai mare imparat roman de origine dacica este Constantin, primul imparat crestin din istorie. S-a nascut la sud de Dunare, la Naissus, in Serbia de astazi, pe atunci provincia Moesia Superior. Tatal sau, imparatul Constantius Chlorus, era tot din Naissus. In anul 325, in vremea conciliului de la Niceea, la Naissus este atestat un episcop care isi spune "Dacus". Prezenta dacilor la sudul Dunarii, atat inainte de cucerirea Daciei cat si dupa acea, este incontestabila. Deci, Constantin era, mai exact, un moeso-dac. Desi nu stim in ce fel dacismul sau i-a influentat actiunile, stim sigur un lucru: el este cel care, la doar doua secole dupa cucerirea Daciei, spoliaza monumentele din splendidul for al lui Traian. Marea friza de piatra a lui Traian, masurand peste 30 de metri (dupa altii mult mai mult) si fiind a treia ca marime din intreaga antichitate, este sparta in bucati de Constantin. Patru bucati sunt incastrate in arcul sau de triumf de la Roma, dupa ce figura lui Traian este stearsa din reprezentarile reliefurilor. Mai mult, opt din grandioasele statui de daci, inalte de trei metri, care impodobeau forul lui Traian, sunt scoase de la locul lor si urcate pe Arcul imparatului Constantin. Ce logica sa aiba dislocarea unor statui colosale de daci si plasarea lor pe un monument al unui imparat roman, daca nu faptul ca acesta era nascut tot in tara dacilor? Cu siguranta, Constantin avea o mare pretuire pentru stramosii sai. Documentele ne spun chiar ca ar fi incercat sa aduca Dacia sub stapanirea sa si a refacut podul de peste Dunare. Totusi, cum de a fost posibila aceasta "profanare" a forului lui Traian? Specialistii spun ca era nevoie de material de constructie si ca, in acelasi timp, nu mai exista u artisti talentati ca in vremurile anterioare, arta romana aflandu -se intr-un declin evident. E adevarat, pe langa piesele luate din forul lui Traian, pe Arcul lui Constantin exista si reliefuri atribuite de specialisti epocilor lui Hadrian si Marc Aureli u. Deci, Constantin ar fi luat ce i-a placut de pe monumentele predecesorilor sai. Iulian Apostatul ne povesteste ca, dupa ce a vazut pentru prima data forul lui Traian, Constantin a fost abatut timp de mai multe zile, spunand ca el nu va avea niciodata un for atat de grandios. Dar nu este suficienta aceasta explicatie. Oricat de mare ar fi fost lipsa de materiale si de artisti talentati, nici un imparat nu ar fi indraznit sa distruga monumentele unui predecesor, daca acesta era pretuit, memoria sa era onorata si facea parte din galeria sacra a parintilor Romei. Gestul atat de neobisnuit si de socant al plasarii celor opt statui de daci pe Arcul de triumf al lui Constantin isi gaseste in acest fel o explicatie. Statuile de pe arc simbolizeaza obarsia dacica, mandra si iubitoare de libertate, a imparatului. Din aceasta perspectiva, nu ar fi deloc absurd sa ne gandim ca scrierea de capatai a lui Traian despre cucerirea Daciei a disparut, ca si celelalte scrieri ce relateaza acest eveniment dramatic din istoria dacilor, din ordinul lui Constantin. Daca Galerius nu a contribuit la disparitia acestor scrieri, se poate sa o fi facut Constantin.

b- FALSIFICAREA ISTORIEI

*(...)...Se impune o intrebare: **de ce manualele de istorie nu pomenesc nimic despre rolul dacilor in istoria imperiului roman?** A existat si continua sa existe o adevarata conspiratie in jurul acestui subiect. Istoricii nostri, dar si unii straini, in special maghiari, au facut tot posibilul pentru a "demonta" originea dacica a unor personaje ajunse pe tronul imparatiei romane. Despre mama lui Galeriu s-a spus ca era o barbara, ba roxolana, ba ilira, ba, in cazul cel mai bun, daca romanizata, desi sursele ne spun raspicat ca era dacica de la nordul Dunarii, chiar daca avea nume latin. Despre*

informațiile pe care ni le da Lactantiu cu privire la Galeriu s-a spus că nu merita să fie luate de bune. Despre cele din "Historia Augusta", care ne atestă originea dacică a lui Regalian, la fel, că ar fi vorba de niste nascociri. De ce toate acestea? Din două motive diferite, dar cu un unic scop. Unii istorici maghiari, în frunte cu A. Alföldi (1940), au vrut să demonstreze că, după abandonarea provinciei, în Dacia nu a mai rămas nici un dac și că nu a existat nici un fel de continuitate de-a lungul mileniului "întunecat", până la venirea maghiarilor în Transilvania. Apariția unor personaje istorice importante, de obârșie dacică, le incurcă socotelile, și au recurs la contestarea surselor documentare, pentru a demonstra că nu este vorba de daci autentici. Istoricii români, în schimb, au cautat să demonstreze că, după abandonarea Daciei, toată populația rămasă în provincie era deja complet romanizată. Prin urmare, și împărații de origine dacică trebuiau să fie tot romani. La acea vreme, "nu trebuiau" să mai existe decât romani, eventual proveniți din stramosi daci romanizați. **Dar faptul că scrierile la care ne-am referit insistă asupra originii dacice a acestor împărați ne arată cu claritate că ei nu erau daci integral și definitiv romanizați, ci originea lor etnică era foarte importantă**" – cf. Adrian Bucurescu, *Dacia secret*, Arhetip, Buc., 1997.

XI – DISPARI II MISTERIOASE I EXTREM DE..."DISCIPLINATE"!!!

...Se tie, azi, că mai toate documentele fundamentale ale acelei vremi, care marchează confruntarea, aparent doar militar, în realitate, **O LUCRARE ALCHIMIC** ! – au fost distruse cu încredințare sau au dispărut misterios... și extrem de suspect (prin "generalizarea" fenomenului de "aneantizare" a dovezilor despre sfârșitul dacilor/tracilor și despre esența lucrării alchimice traianice...) – ceea ce-l conduce pe cunoscutul tracolog Adrian Bucurescu la concluzia că, de fapt, Originea și Misiunea Neamului Nostru de LAHI(V)LAHI=NEGRI-MISTICI – este Taina Supremă Existenței și Evoluției Spirituale a Terreii: "*Dion din Prusa a scris o carte intitulată **Getica ori Istoria geilor, astăzi pierdută**. Din această operă s-a inspirat enciclopedistul Casiodor (490-575), de la curtea regelui Teodoric, din Italia, care a scris o mare istorie a goilor, **pierdută și ea**, iar mai târziu Iordanes. Nepotul lui Dion Chrysostomos, Dio Cassius Coceianus, nescut la Niceea, în Bithynia, pe la anul 155, a scris și el o **Getica, azi de asemenea pierdută**. Despre daci a scris și împăratul Traianus o importantă lucrare ce se va fi numit Dacica sau probabil **De bello dacico**. **Din această operă s-au păstrat doar cinci cuvinte** într-un manual de gramatică întocmit în secolul al VI-lea de Priscianus.*

La războaiele purtate de Traianus în Dacia a participat direct și medicul împăratului, T. Statilius Crito, grec din Heraclea Cariei. El a scris o carte cu titlul **Getica**, din care **s-au păstrat doar câteva fragmente**, într-un lexicon întocmit în a doua jumătate a secolului al X-lea, cunoscut sub numele de Suidas ori Suda. Războaiele între daci și romani au mai fost amplu prezentate de către Appianus (cea 100-170), grec din Alexandria, unul dintre cei mai importanți istorici din secolul II, care a scris **Istoria Romei**, în 24 de cărți, elaborat, probabil, în a doua jumătate a vieții lui, înainte de anul 165. El înfățișează

cucerirea diferitelor popoare de c tre ro mani. Cartea a XIII-a, pierdut în întregime, se referea la luptele cu dacii. Din Istoria lui Ammianus Marcellinus s-a pierdut numai partea referitoare la Traianus.

Multe alte fragmente din lucr rile istoricilor antici, privitoare exclusiv la geto -daci, s-au pierdut definitiv. Este limpede c în operele disp rute se ascundea Taina Tainelor (...). Con tien i ei în i i de inten iile de a li se distruge secretele spiritualit ii, geto -dacii le-au ascuns în inscrip ii ce par... latine ti sau grece ti. Astfel, acestea s-au i conservat pân ast zi, continuând s fie crezute netracice. Cum se poate ca un text s fie în eles în dou limbi deodat ?, exclam cu indignare unii în i cu preten ii tiin ifice i culturale. Ei, uite c se poate! Un exemplu, dezbtut i ast zi de lingvi ti i istorici, este celebrul strig t **TORNA, TORNA, FRATRE!** In anul 587 avarii n v liser în Peninsula Balcanic i ajunseser în Tracia; în vreme ce o parte a armatei bizantine se r spândise în jur pentru jafuri, conduc torul r m sese cu o mic trup ; generalul Comentiolus, care comanda armata împ r teasc , s-a decis s dea atacul i, dup l sarea serii, a înaintat. Cronicarul bizantin Theophylactos Simokattes (urmat apoi de de Theophanes) spune c , în timp ce oastea înainta, un incident banal a sem nat panic în rândul osta ilor împ r te ti, care au început s fug în dezordine. C zând înc rc tura de pe un catâr, f r ca soldatul care avea grij de animal s - i dea seama, c ci se afla ceva mai în fa , un alt soldat ce se afla mai aproape, l -a strigat s se întoarc spre a- i ridica bagajul: **RETORNA** (sau, dup Theophanes, **TORNA, TORNA**) **FRATRE**, i aceasta „în limba locala” (trac !). Aceste cuvinte au fost interpretate ca un ordin de retragere de c tre o tenii latinofoi, care erau în primele rânduri; to i au început s strige cât puteau de tare **(RE)TORNA**, astfel încât, în scurt vreme, s -a dezl n uit o fug general . De fapt, soldatul nu f cuse decât s -i atrag aten ia compatriotului c ruia îi c zuse bagajul i îi strigase în graiul matern: **TORN-AF, TORN-AF RA TE!**, adic “ **i-a c zut, i-a c zut!**” (literal: **A c zut, a c zut la tine!**)” (cf. Adrian Bucurescu, **Dacia secret** , Editura Arhetip R.S., Bucure ti, 1997, cap. I, **Taina Tainelor**, pp. 12-13).

Evident, sublinierile din textul de mai sus ne apar i n.

XII-...TOTU I, DESPRE ALCHEMIA TRAIANIC ...!!!

...Chiar dac s-a pierdut scrisul, a r mas Duhul... i Vasile Lovinescu, în lucrarea sa **O icoan cre tin pe Columna Traian (glose asupra melancoliei)**, Gnosis, Cartea Româneasc , Buc., 1996, pp. 119-121 – asta face: **re-face** (prin melancolice medita ii i revela ii, dar i prin vraja etimologiilor i a tainelor ascunse în lume i -n oameni!) gândul i spiritual vaticinar i de alchimist ale lui Traian! i ajunge la concluzia (care la noi a fost doar un gând trec tor, o ipotez f r demonstra ie!) c “r zboiul” daco -roman (dincolo de “z ng nitul armelor” i de victimele fizice!) a fost **OPERA IUNE ALCHEMIC** , de recuperare spiritual **ASCENSIONAL** a romanilor, prin celebrul i paradoxalul ritual “**regressus ad uterum**” – “regresia” ritualico-mitic spre/în Paradisul de unde au plecat, alunga i de p catul lor de necredin ...**DACIA!** i, în definitiv, dac ne gândim la “rezisten a” Imperiului Roman de R s rit (1453), dar, mai ales, la “rezisten a” prin vremi a ideii de “romanitete” i de apropierea ei, acum, prin cercet ri tot

mai extinse, a “Paradisului Dacic”, de unde au pornit și sore care voia să-i întoarcă acest “**Rex et Pontifex**”... – se pare că Traian Tracul n-a muncit degeaba!

“Unul dintre simbolurile cele mai obișnuite ale vicisitudinilor Devenirii, ale alternanței VIE II și a MOR II, ale lui Solve și Coagula, este războiul cu concomitența a lui de Victorie și înfrângere; chiar și războiul profan are existențial și necesar, acest sens. (...) Războiul dacic este războiul întregului cosmos, al desfășurării spiralei a devenirii, în jurul Axului imuabil al lumii. (...) Războiul dacic se desfășoară de-a lungul stărilor indefinite ale Firii, încolindându-se ascendant în jurul axului lor comun, ca arpele în jurul Arborelui din Paradisul Terestru (...). Toate ciclurile de existență sub atracția imuabilă a Cerului au o mișcare ascensională în jurul Axei Lumii, printr-o impulsie helicoidală, cu pas infinitesimal, formând, astfel, un cilindru. Spiralele războaielei dacice indică pasul elicei. Pe vârful Coloanei avem pe Wang, Imperatorul, intermediary între cer și pământ, administrând schimburile dintre ele, Traian, în Jen, Imperator Mundi. În acest sens, Columna lui Traian este o reprezentare, o exteriorizare în Roma, a lui Geticus Polus; pentru aceasta a fost necesară anexarea Daciei la Imperiu, făcând posibilă acea minune istorică, secolul Antoninilor (n.n.: toată, de origine tracă!). (...) Având în vedere și descendența romanilor din troieni (n.n.: traci), este posibil ca Ripheus Troianus să fi fost denumirea efului Suprem al ierarhiei inițiatice romane care, într-un moment de grație, sub Traian, a coincis cu eful Vizibil al Imperiului, chiar ca nume (n.n.: să nu uităm că “falusul” Creator de la Roma comunică, precum un releu, cu acela ridicat/erect, la modul magico-alchimic, la Adamclisi...!). (...) Acela care a cules în potir sângele Domnului și a dus Graalul în Apus a fost Iosif din Arimathea, al cărui nume reamintește pe ARIMII HYPERBOREENI (n.n.: alt nume al Imperiului Tracilor/Dacilor). Alt nume al Arimathei era Rama; intenția de altoire pe Tradiția Primordială prin alăseala și alăptelea avatara, Parău Rama și Rama Ciandra, devine convingătoare; devine evident rolul noii religii (n.n.: cea a Lui Hristos Învățatul!) de a se răspândi în lumea ariană. (...) (n.n.: în continuare, V.L. vorbește despre **Collegia Fabrorum**, societăți secrete care trebuiau să împăce “pământismul” cu “cretinismul”, întru Centrul intersectat cu Polul Getic). (...) Războiul troian a distrus ceea ce recuperase **expediția Argonauților – un HAGEALĂK LA OBĂR II!** (s.n.) (...) Italia, a ezat excentric, nu a fost atinsă de această catastrofă spirituală. De aceea, Enea, cu penații Troiei, a putut să se refugieze acolo, ca să întemeieze un nou Ilion. Troia a trebuit să moară, pentru că Troia să stăpânească lumea. Parabola bobului de grâu. (...). Ripheus este Distribuitorul și Stăpânul superlativei prin excelență al Justiției, Regele ei, Melchisedech, ar spune evreii; acest justissimus nu se poate afla decât în locul justissimus al acestei lumi, în punctul central, unde toate antonimiile și complementaritățile se resorb în Unitate (n.n.: cât de exact a intuit Eminescu, Muntele din Centrul Paradisului Dacic!), principiul lor comun, unde verticala polară intersectează planul nostrum de existență; un reprezentant, o specificare a lui, se putea afla în limba balanței (n.n.: Thule a Hiperboreei Dacice!) geografice pe care o reprezenta Troia în mileniul al II-lea d. H. (...) Justiția lui Traian capătă un sens messianic, justiția celei de-alăptelea zile. (...) Căderea Troiei este a ezat în anul 1184 î.H.; dacă adăugăm 1296 ani, adică a zecea parte din Anul Mare (Manvantara), găsim anul 112 d. H., adică apogeul domniei lui Traian. (...) Dispărut în ruina Troiei în 1184, Troianus Ripheus a reapărut 1296 ani mai târziu, ca Traianus Ripheus, cu o alternanță de doliu și glorie, cum spune Apostolul Pavel de cei doi Adami. (...) Dar în această

opera ie trebuiau angajate i centrele hyperboreene ale Daciei! Trebuia o endosmoz între Dacia i Imperiu – i acesta a putut fi rostul occult al anex rii. (...) Fondul ideii mesianice se compune dintr-un dublu element, amintirea unei mari ruini i speran a unei mari repara ii. (...) Omogenitatea organic a lui Traian cu Ripheo Troiano îi fac solidari în această misiune mesianic , mai ales c Ripheus însuma în el Mun ii Riphei, Mun ii Daciei (s.n.). (...) Ochiul Sferic al Acvilei de pe Column îl con ine pe Diametrul - Traian. (...) La cele dou capete ale diametrului sunt Traian i Ripheo Troiano. Primul este istoric, al doilea e Monarhul Perpetuu. (...).”

...O opera iune alchimic se meditează /revelează , nu se comentează ...

XIII – TRACO-DACHII – SFIN I I/ALE I ÎNTRU A FI PRIMUL POPOR ORTODOX DE PE TERRA!!!

...Revenim la “*cestiunea*”...”**p durii nev zute, din pricini de...copaci**”! – adică la necesitatea unei viziuni de perspectiv i, oarecum, obiectivate, a “**problemei/cazului Daciei**”.

De observat că Adrian Bucurescu nu se “împiedică”, în textul său, de denominativele neamului nostru de origine. Iată asta, pentru că Adrian Bucurescu cunoaște, chiar miraculos de bine, etimologiile cuvintelor. Iată cum traduce el cuvântul fundamental (cel puțin în, în viziunea noastră): **TRAC**. “*Numele etnic de Trax, Threkes (lat. Thrax, Thraeci, Thraces, Tracia etc.) pomenit încă de Homer i men inut i mai târziu de autorii antici, s-a pstrat în etnonimul dac Dragae „atr g tori; pl cu i; iubi i; frumo i; buni; puri” (cf. rom. drag, a drege i v. slav dragu). Tracii purtau i nume ca Aulu-tracus „Prea Pl cutul”, iar armele gladiatorilor din acest neam se numeau Thraeci-dica „Bine-cuvântate” (cf. rom. Dr gaica)” - cf. idem, p. 9.*

Deci, etnonimul **TRAC** înseamnă, în limbajul nostru de azi: **SFIN II/SFIN I II**.

Iată, atunci, se explică extrem de clar de ce Adrian Bucurescu nu se ferește să asimileze cuvântului-etnonim **TRAC** și pe cel de **DAC**, dar și pe cel de **GET/GOT** (vom vedea mai jos documente ale urmașilor goților, germanicii scandinavi, care îl confirmă, întrutotul, pe “tracul” nostru, Adrian Bucurescu!): pentru că

1-DAC vine de la **DAOI=POPORUL C II DREPTE** (a se vedea cum asiaticii buddhiști au moțenit această semnificație, cu tot cu denumirea: DAO... - utilizând-o mai ales în confucianism!), dar și **POPORUL LUPULUI FENRIR**! De înțeles seamă nu doar că urmașii lui Eneas Troianul – Romulus și Remus – sunt “*fiii Lupoaicei*”, ci, concomitant, că steagul-YANTR al dacilor era **Lupul cu Pânțec de Dragon**! Prin Gura Lupului este înghițită lumea desacralizată /pângărit /epuizată ontologico-spiritual, iar în pântecul de balaur se produce “metanoia”, purificarea prin foc de athanor, a lumii! Deci, **DAC** devine sinonim cu “Sfânt”, dar și cu...”**ÎNVIAT**”!!!;

2-problema lui GET / GOT se “rezolv ” mult mai repede: cele două cuvinte sunt, de fapt, cele două variante de pronunție ale aceluiași etnonim (pronunție “din SUD ”, respectiv, pronunție “din NORD”, în Eurasia!) – și, ambele, sunt utilizate și în elese și azi: în german , GOT, în englez , GOD, în seamnă “Dumnezeu”. Care va să zică : **Poporul Lui Dumnezeu!** Deci, tot: ...**“SFÎN ÎI”/ALE ÎI CERULUI/BUNII/PURII/BINECUVÎNTA ÎI ...!!!** “Tracii”...!!!

Iată de ce misiunea creștinătoare a Sfântului Andrei, în Dobrogea traco -scitică a fost cea mai ușoară dintre toate: Tracii nu numai că erau credincioși -spiritualizați, DAR ÎIAU (PRIN CULTUL “PREGĂTITOR” AL LUI ZALMOXIS ÎI ORFEU) TOTUL DESPRE ÎNVIERE/MÂNTUIRE! Doar Zalmoxis “se răstignise” pe Stejar, apoi “se îngropase” și, în fine, “ÎNVIASE”!!!

... și, totul, întregul cult zalmoxian, întreaga viață comunitară traco -dacilor (care duceau, ca și **tracii-esenieni** de la Marea Moartă , o viață de o puritate și de un echilibru spiritual exemplare!), desfășurându-se într-o perfectă armonie interioară și armonie cu cosmosul -Creația! - într-o cea mai curată și luminoasă deschidere către DIVINITATE ÎI CALEA ÎI DREAPTĂ !

De aceea, după opinia noastră , traco -dacii trebuie considerați nu doar primul popor creștin de pe Terra, dar și poporul ORTODOXIEI, al Cărei Celei Drepte/Luminoase și Unice, către Mântuire!!!

XIV– GO ÎI DESPRE GE ÎI...ADIC , DESPRE EI ÎN ÎI ÎI!!!

...Iată dovada, adusă de cărturari străini, care, potrivit unor teorii moderne, ar trebui să ne fie rivali (cel și / “celtism” contra **traci”tracism”**...!), că GO ÎI recunosc identitatea lor cu GE ÎI:

“GETII SAU GO ÎI DIN SCANDINAVIA

Paul Siding își începe a sa Istorie a Scandinaviei spunând: "Actualii locuitori ai Danemarcei, Norvegiei și Suediei, sunt urmașii enormului trib gotic care își are originile în jurul Marii Negre" (pagina 19, Rasele Scandinave).

Luati aminte că atât Svearii, cât și Gotii au venit din zona Marii Negre. La gurile Dunării, pe tarmul vestic este zona Getilor și a Dacia în timpurile Romanilor. După Procopius, care și-a scris istoriile în secolul al cincilea, Romanii "spun că Gotii sunt parte a rasei Getice" (Cartea V. XXIV, 30).

Getii sunt menționați în opera lui Herodot (secolul cinci, î.e.n.). În traducerea lui George Rawlinson, fratele său Sir Henry scrie această notă de subsol: "Faptul că Getii sunt identici cu Gotii de mai târziu este mai mult decât o conjunctură plauzibilă. Poate fi privit ca o certitudine istorică" (Vol. III, pagina 84, ediția din 1862).

Jordanes, cel mai cunoscut istoric al Gotilor, vorbește întotdeauna de Geti și Goti ca de un popor. El îi mai numește și "Sciti".

Mai găsim dovezi și în alte relatări istorice. De exemplu, "Cronica Pictă" declară că "Scitii și Gotii au o origine comună" (pagina 216, Rasele Irlandei și Scotiei de W.C. Mackenzie).

Dovezile mai indică și faptul că Getii erau același popor cu Dacii. Ei vorbeau aceeași

limba, spune Strabon (7.3.13). Plinius spune ca **“Getii erau numiti Daci de Romani”** (cartea IV, xxi, 80).

Duchesne, care a cules cronicile normande în secolul al XVII -lea, nu are niciun dubiu ca Normanzii erau Dacii, asadar ii numeste astfel în prefata sa.

Dudo, care a scris cea mai veche istorie a Normanzilor în secolul zece, considera ca ei veneau din Scitia de peste Dunare. El mai spune ca ei erau Daci” - de **Robert C.**

Boraker. (Acest articol a fost publicat în *The Plain Truth*, editie norvegian , iulie/august 1984, p. 10).

Se spune c , într-o noapte, trecând printr-o p dure de lâng Marea Baltic , dou triburi, unul zis “get” (sau, cum s-ar zice azi: “germanic/gotic”...) i unul zis “got”, s-au întâlnit în bezn i...erau gata s se încaiere, dac n-ar fi br zdat Dumnezeu cerul cu un fulger cumplit, dar atotlumin tor. La lumina aceasta cereasc , cei zi i “go i” au strigat, într-un glas: **“Germanos!”** (adic : **“fra i buni”**, sau chiar: **“fra i gemeni”!**) – i, pe dat , cele dou triburi s-au îmbr i at, cu mare i adev rat bucurie a reg sirii...

Ion Antonescu n-a f cut o alian contra firii, atunci când a mers, în al doilea rpzboi mondial, lâng germani/”germanos”/”gemenii fra i”. Dimpotriv ! Abia în primul r zboi mondial, Masoneria, prin Br tieni, dar, mai ales, prin familia regal a României, au produs alian contra firii, cu Fran a Galilor i cu “perfidul Albion”...

Nu putem avea niciun cuvânt asem n tor cu cele de pioas laud adus martirului Ion Antonescu, atunci când vorbim de spre “nem ii regali” – ale i de Loja Marelui Orient de la Paris, pentru a “conduce” România (de fapt, a o jefui i a o da spre jaf – “alogenilor”, de care face vorbire Eminescu, cu atâtă mânie i obid : *“Din Boian la Vatra Dornii /Au umplut omida cornii / i str inul te tot pa te, /De nu te mai po i cunoa te...”*), cei din familia Hohenzolern-Siegmaringen... - pentru c nu putem uita rândurile scrisorii evreului din Israel, **Cezar Lazarovici** , c tre “ideologul Legiunii”, **Faust Br descu**: *“Noi (n.n.: evreii i masonii) v-am adus în ar un mare rege, dintr-o venerabil familie de evrei (n.n.: “domnitorul” Carol, devenit, apoi, regele Carol I...), dar voi nu a i meritat aceast cinste. Porcilor!”*

XV-LIMBA DANUBIAN , SCRISUL DACIC I...TEXTELE VEDICE. SUNTEM ÎNAINTE DE “TURNUL BABEL”, ÎNTRU LIMBAJUL ÎNGERILOR!!!

E cazul, deci, s nu-l mai suspiciom m atâtă pe tracologul Napoleon S vescu, cât vreme exist dovezi str ine, ABSOLUT INDEPENDENTE DE A FIRMA IILE DOMNULUI S VESCU!!!

Chiar în România, Paul Laz r-Tonciulescu aduce argumente despre **RA-MANIA= PATRIA LUI RAMA** – precum c a a-zisul **“Zeu Indian” al Soarelui-RAMA** – dar i trimitere la numele lui **Ammon-RÀ**, zeul egiptean al Soarelui!!! - s-ar fi n scut în **HAR-DEAL**-ul României...: cf. Paul Laz r Tonciulescu - *De la Țara Luanei la Ieud, De la T rt ria la ara Luanei, Ramania – Paradisul pierdut* (ap rute în 1998, 1996 i 1997, prima la editura Miracol-Bucure ti – respectiv, celelalte dou , la Editura Obiectiv-Craiova). C r i scrise cu totul în paralel, folosind metode tiin ifice diferite de cele ale

muncii, din str în tate/SUA, a dlui Napoleon S vescu! Dar concluziile coincid – i nu neap rat, cum pretinde dl editor de la Obiectiv -Craiova, dl Eugen Delcea, pentru c dl Napoleon S vescu “s-ar fi folosit, din plin, de citate culese din lucr rile domnilor Paul Laz r Tonciulescu i Adrian Bucurescu” i...”era mai eficient conspectarea Editurii noastre” (n.n.: Editura Obiectiv), ci pentru c ...Duhul Sfânt al Adev rului sufl pe unde vrea El!

Iat , mai întâi (s d m cezarului ce este al cezarului, i istoricului /**SENIORULUI** - curajos i acribios, chiar pedant, în aparen ! - ceea ce merit , pentru jertfirea a 40 din anii vie ii sale, pentru **Ideea Tracic !**), **Concluziile** c r ii de c p tîi a dlui Paul Laz r Tonciulescu, **Rmania – Paradisul reg sit**: “Consider m c , în cele expuse anterior, s-a desprins o realitate de necontestat : vechimea neamului românesc de pe teritoriul numit azi România ca i de pe inuturile înveci nate, rupte din fosta Dacie (numele anterior al României de azi), vechimea neîntrerupt a civiliza iei noastre pe parcursul ultimilor 2.000.000 de ani, ca i vechimea i r spândirea, pe plan European, a limbii române, ca i a dialectelor vorbite de românii din afara grani elor României de azi.

Toate cele prezentate se bazeaz pe documente de necontestat , ca i pe unele inedite, necunoscute, pîn în prezent, de istoriografia actual .

Consider m c este cazul ca cele expuse în prezenta lucrare s fie cunoscute de to i cet enii acestei ri, pentru c numai astfel vom putea afla adev rul cu privire la neamul românesc sau – mai bine zis – daco-românesc, adev r care a fost deformat cu bun tiin de diferi ii str ini infiltra i în istoriografia nostr . În felul acesta, vom avea o cu totul alt viziune din partea popoarelor europene, marea lor majoritate fiind descendente din str vechiul neam al dacilor, fapt care ast zi nu le mai este cunoscut ”.

Da, azi se face **TOTUL**, pentru **UITAREA ISTORIEI-ADEV RULUI**, pentru mancortizarea popoarelor-neamuri! **ADIC , PENTRU CA, UITÂNDU-NE IDENTITATEA, S UIT M CE DREPTURI AV EM, ÎN LUMEA ASTA, I CE MISIUNE, FIECE NEAM DUMNEZEIESC ÎN PARTE!**

I, PRIN MANCORTIZARE, S PUTEM FI UMILI I I MANIPULA I, ÎN BUNA LOR VOIE, DE TO I DEMONII STRECURA I ÎN ACEAST LUME C ZUT ÎN BEZNA ADUS DE STADIUL (ANTI) SPIRITUAL - KALI YUGA!!!

...Iar acum, s d m cuvântul “ucenicului”/**JUNIORULUI**, dl Napoleon S vescu (cam n r va i controversat, ca istoric...spun unii... - cam ner bd tor cu concluziile, cam neîngrijit cu sursele, spun al ii – b nuindu-l de apartenen la Masonerie... - dar uitând c Masoneria nu încurajeaz **amintirea istoric autentic** , ci **mancortizarea** neamurilor, tr itoare în greu-încercatele veacuri XX-XXI: dac e s -i facem dreptate, dincolo de lucrurile/lucr rile sale de sintez - apoi, s nu uit m, tocmai noi, c domnia sa are i ini iative **absolut admirabile**, cu real, ba chiar imens i nesperat folos, pentru Neamul Românesc!), cuvânt dintr-un interviu oferit, de domnia sa, revistei **Noi, nu!**:

“(...)3. Ce este limba româna i în ce masur pastreaz conota ii dacice în vocabular?

Din nou, întrebarea dvs. aduce involuntar ecoul erorilor tradi ionale: limba noastr nu “p streaz conota ii dacice”, ea este – (precum noi suntem urma ii în linie dreapt , prin

veriga vlah , ai str mo ilor geto -daci!) – str nepoata vechii limbi, limba gentilic de pe cursul mediu i inferior al Dun rii, vorbit între Carpa i, Balcani, Dinarici i Alpi. Se ajunge treptat la concluzia c era o limb comun a acestor arii, în neolitic, denumit în vremurile moderne ba "arian ", ba "indo -germanic ", ori mai recent : "indo -european ", pe care mai corect ar trebui s-o numim "DANUBIANĂ" (a a cum propune profesorul Timotei Ursu, consilierul tiin ific al societ ii "**Dacia Reviva**", al carui punct de vedere îl pre uiesc i îl împ rt esc). Este limba pe care ast zi lingvi tii – unanim pe plan interna ional – o consider idiomul ancestral al "vetrei indoeuropene".

Dup numeroase studii comparative a devenit tot mai evidente c aceste a a numite (impropriu!) limbi indo -europene nu au o origine asiatic sau nord -pontic , ci sunt derivate centrifugal dintr-o "zon central " situat chiar în mijlocul Europei: o zon de înfloritoare dezvoltare autohton a agriculturii i cre te rii vitelor, un centru de difuzie cu o mare densitate de locuire, care se dovede te arheologic a fi cel al cursului mediu i inferior al V ii Dun rii. Pe parcursul a trei-patru milenii, odat cu roirea periodic a excesului de popula ie în toate direc iile cardinale, s-au "desprins" – în etaje diferite de timp! - familii ligvistice. Acestea s-au dezvoltat apoi, prin sl birea contactului cu vatr , prin autoproces al evolu iei lingvistice dar i asimilând elemente lexicale ale popula iilor peste care s-au a ezat, devenind în timp cunoscutele grupe ale limbilor "indo -europene": indo-iranice (în Est), greco-anatolice (în Sud), romanice (în Sud-Vest), celtice (în Vest), aglo-germanice (în Nord-Vest), balto-slave (în Nord-Est). Nu trebuie sa ne mire c un idiom fundamental, situat în centrul danubian al acestui evantai lingvistic, cum este limba româna, (i ea: urma a Danubienei ini iale!) de ine mai toate cuvintele lexicului de baz , ba i structuri gramaticale, cu coresponden e în absolut toate grupele amintit e mai sus! Situa ia era atât de frapant încât în perioada... tinere ii lingvisticii, când domina ideea unei limbi "indo -europene" importat din Asia, lingvi tii români au cedat cosmopolit sugestiei lingvi tilor str ini (care, de fapt, nu cuno teau limba roman !) încet enindu-se ideea profund eronat c româna este format dintr -un amalgam de "împrumuturi" din... latin , din limbile slave din Sud, din cele slave de Est, ba i din... german , maghiar , turc i greaca modern .

Lipsa de informa ie, ca i "modelul" accept rii me canice a descenden ei actualilor români din ... legiunile romane, a f cut s se ignore sistematic probabilitatea p str rii comune, din Limba Danubian Central , a unui impresionant volum de cuvinte i structuri lingvistice, atât în limbile ast zi învecinate nou cât i în actuala limb român ! Evident, ne referim la limbile din familia indo -european . În structura acestora, de la caz la caz, apar i "conota ii" ale unor idiomuri i mai str vechi, ale unor triburi autohtone, pre-neolitice, anterioare dezvolt rii explozive a limbii Danubiene. Probabil c aceasta este explica ia existen ei în român i albanez (ca i în idiomul danubian geto -dac!) a circa dou sute de cuvinte "ilire", care nu se regasesc în celalte limbi "indo -europene". În cazul vorbitorilor unei alte grupe de limb , cum sunt maghiarii ori turcii, precum i bulgarii originari (din familia limbilor fino -ugro-turcice), dincolo de câteva împrumuturi reciproce, fire ti unei "convie uiri", este o chestiune de logica elementar c , la imigrarea dovedit a acelor stramo i ai lor - fie în Pannonia, fie în profund tracica Anatolie - au preluat nu numai p uni, ogoare, p duri, sate, ora e i supu i, ci i cuvinte

g site acolo, în special cele cu caracter "tehnic" denumind realități care nu le aparțineau.

Este de pildă ridicol să derivăm românescul "ora" din... maghiarul "varos" (citiți: waro), de vreme ce vorbitorii de maghiară veche, proveniți din zona stepelor nomadismului, nu aveau acolo orașe; dar aveau, pas-mi-te... cuvântul care să le denumească?! Spre deosebire de vlahi, care aveau orașe dar, nu-i aia, așteptau alogeni ca să-i... învețe cum să le spună celor "îngramădiți de case"?!... Ei, acest exemplu e doar o picătură din marea de probleme care îi reclamă reexaminarea și recalificarea temeinică.

4. Care a fost influența dacilor în Roma și imperiul roman, pe ce durată s-a extins aceasta, cum s-a manifestat acest lucru în arta romană și unde se mai pot vedea opere din acea epocă?

N-ar trebui să spunem "influență", ci prezența geto-dacilor la Roma. Istoricii italieni sunt, în cvasi-totalitatea lor, de acord că latinii vechi au fost un trib, se pare bine înarmat militar dar și cu tradiții agricole certe, care a coborât din zona Dunării, mai exact din sudul Pannoniei, parcurgând cursul Dravei și Savei și "năvălind" peste o lume etruscă, etruscii fiind autohtoni - sau, oricum, anteriori - în mănăstirea valea râului Po. Emigrarea a avut loc prin zona actualului oraș Trieste. Nici macar n-au avut de parcurs un drum prea lung: priviți harta și veți vedea că, de pe cursurile celor două râuri amintite până în zona Trieste-Gorișta, au avut de mers mai puțin decât le-a trebuit ostenilor lui... Dragos Vodă pentru a "descăleca" pe apa Moldovei!.. Mai lung - de câteva secole! - a fost drumul Dorișenilor, pe Morava și Vardar (din actualul Banat până în Macedonia și Tessalia), ca să nu mai vorbim de exodul, mult mai vechi, al Indo-Iranicilor sau cel al Cimerienilor și Hittiților; ba chiar extensia spre Nord-Vest, mai recent (câteva sfârșitul neoliticului) a proto-celților, peste izvoarele Dunării.

Prin urmare, strămoșii latinilor și ai geto-dacilor s-au aflat inițial în aceeași vatră Danubiană (amintiți-vă și simbolul "natal" al Romei, celebra Lupoaică Capitolină, totem danubian bine cunoscut!). Așa se și explică acuzata apropiere (și nu "derivare!") a lexicului și structurii gramaticale între latină și român sau între român și celelalte limbi romanice, ba chiar cele "celtice", "anglo-germanice" și "balto-slave". În timp, (și anume atunci când latinii Romei au început să devină o forță invadatoare și dincolo de peninsula italică, cu vâdite tendințe imperiale), geto-dacii au intrat într-un conflict devenit treptat cvasi-permanent cu "pericolul roman". Dar cei doi veri ori, neamuri mai apropiate decât s-ar crede, nu s-au ignorat: au existat o serie de contacte atestate ca atare. Statuile (pe care le-am socotit, din inerție, ale unor "sclavi geți", în fapt: ale unor luptători sau sacerdoți danubieni) sunt mărturiile acestui contact social, la Roma și în alte colțuri ale Peninsulei; și n-au apărut acolo numai după conflictul lui Decebal cu Traian! Acest conflict a devenit acut mai ales după ocuparea Greciei, a Macedoniei și a "geticelor" Moesiei de la sudul Dunării. Dar contactul cultural și economic, dincolo de conflictele uzuale în antichitate, a fost o certitudine, pe care o dovedește inclusiv bogatul inventar monetar roman găsit în Dacia, ca și contrafacerea monedelor romane pe plan local!

Probabil că mulți vor trebui să mediteze serios la imaginea - insuflată lor artificial - a "primitivei Dacii", dacă le vom reaminti că cel mai puternic împărat roman, Augustus a fost la un pas de a se încuscri cu regele dac Cotiso! Trebuie foarte serios examinată ipoteza că așa-numita "Sarmisegetusa Romana" a fost adevărată capitală a geto-dacilor iar construcțiile "romane" de acolo au fost ridicate - inclusiv cu mureaui romani - după planuri "mediteraniene", cum sugerează Dio Cassius! - mult anterior apariției legiunilor lui Traian în țara Haemulului (probabil că numai într-o astfel de capitală urbană și confortabil se putea împăratul Augustus să-și dea de seică, reședintei dace!).

Trebuie apoi temeinic examinat ipoteza - bazată pe referințele lui Iordanes, Isidor din Sevilla și ale unui impresionant număr de învățați medievali - aceea că "gotzii" erau, de fapt, de neam getic; ea ar putea să ne conducă la constatarea că dacii, încrengătură a aceluiași neam get, situați cel mai aproape de Imperiul Roman, au avut un important cuvânt de spus nu numai prin implicarea militară a lui Burdibista în conflictul politic intern al imperiului, sub Caesar, apoi în formarea unor "cohortes" în... armata romană, în furnizarea de împărați și generali romani de origine danubian între secolele II - V, dar până în prăbușirea Romei, datorat... goșilor! Subiectul însă e prea vast ca să-l putem comprima într-un astfel de rezumat.

5) A existat un scris 'dacic' ? Se poate încă vedea acesta în ziua de azi?

6) Există vreă continuitate între scrierile de la Tărtaria (7,000 -7,500 I.C.) și scrisul dacic pre-romanic?

7) Sunt plăcuțele 'dabogete' contrafacute sau autentice? De ce?

"Scrisul dacic" este unul din aspectele cele mai sensibile ale cercetării contemporane. Pe de o parte de înem dovadă "Tablita elor de la Tărtaria", care s-au dovedit anterioare cu două milenii apariției scrisului în Summer; pe de altă parte au ieșit la iveală, recent, - grație harniciei "neprofesionistului" dar îndrăgostitului de istorie inginer Dan Romalo - uimitoarele copii (în plumb) ale "tablita elor de la Sinaia". Acestea au fost nu numai tănuite, dar și jecmănite barbar vreme de un secol, în beciurile institutului bucureștean de... arheologie (!). Să nu uităm inscripția de trei cuvinte de pe colanul de aur de la Pietroasa - interpretată eronat drept gotic, sau aceea a zăisil liric din „Necropoli di Komani”: ANA OHOHICER, interpretată în mod comic drept un rebus de limbă greacă (vezi **Dacii vorbesc**- Iordache Moldoveanu p. 15)

Să mai amintim inscripția pelasgă, de 14 propoziții de la Camina din Lemnos, care a teaptă în Muzeul din Atena, de mulți ani de zile să fie interpretată corect; literele ei nu pot fi grecești, fiindcă neamul ce va rămâne cu acest nume, grex, gregis nici nu apăruse încă în Europa, când a fost scrisă această inscripție în alfabetul geto-pelasgo-trac. Ce putem spune despre inscripția geto-dacă de la Kiolmen, găsită pe o piatră în anul 1965 și care stă prăpădită la Preslav, din cauza citirii ei eronate de către bulgarii Belevlev și Georgiev!

Inelul de la Ezer, de pe valea Hebrului, având trei propoziții deosebite de interesante în conținut, scrise în limba daco-getică, nu în elegerile de ce filologii români nu îl iau în considerație. Pe când pe inelul de aur de la Celei, Sucidava - Oltenia se scriau rugăciuni în proto-latina priscă (latina arhaică) - „Populi romani” practica o agricultură rudimentală în Latium.

Toate cele menționate mai sus, sunt gata să spun foarte multe despre limba pelasgo-geto-Dacă, limbă care își se refuză dreptul de a fi avut un alfabet, deși primele alfabete au fost create și promovate de către pelasgo-geto-daci (vezi Iordache Moldovan). Oare chiar trebuie să-l așteptăm pe italianul Marco Merlini să ne spună că scrisul a apărut prima oară în lume la noi? Îmi amintesc când am prezentat la al 39-lea Congres Internațional de la Kalamazoo, Western Michigan University, SUA, 6-9 mai 2004: "When no one read, who started to write" lumea în sală a aplaudat. Când însuși le-am vorbit la români, la București, despre același subiect: "Când nimeni în lume nu citea la Tărtăria se scria", tinerii de acolo s-au grăbit să mă taxeze drept protoconist!

*Să așezăm între aceste extreme tradiția documentară a existenței unui celebru Kogaion hiperboreic (care s-a dovedit astăzi a fi marele centru al sanctuarelor de la Gradistea, din Munții Orăștiei, un veritabil unicat mondial recunoscut ca atare de UNESCO!) și apelarea expresă, de către Iordanes, a existenței unor misterioase "înscrieri de legi ale Geilor" intitulate **Legile Belagine**⁴. Chiar dacă tradiția culturală a Europei antice*

⁴ - Cf. revista **Dacia**, nr. 17, noiembrie 2004, prof. Timotei Ursu: DOUĂ PASAJE SEMNIFICATIVE: .69-71. și 74-75.

69-71 (Fragment din originalul din Madrid): "Gaius Tiberius iam tertius regnat Romanis, Gothi tamen suo regno incolumnes perseverant, quibus hoc erat salubre, aut commodum, aut votivum, ut quicquid Dicinius eorum consiliarius praecepisset, hoc modis omnibus expectandum, hoc utile iudicantes, effectui manciparent. Qui cernens eorum animos sibi in omnibus obedire, & naturale eos habere ingenium, omni pene philosophia eos instruxit: erat enim huius rei magister. Nam Ethicam eos erudit, ut barbaricos mores ab eis compesceret: Phisicam tradens, naturaliter propriis legibus vivere fecit, quas usque nunc conscriptas, Bellagines nunciant:

Logicam instruens, eos rationis supra caeteras gentes fecit expertes: Practicam ostendens, in bonis actibus conversari suasit: Theoricam demonstrans, signorum duodecim, & per ea planetarum cursus, omnemque astronomiam contemplario edocuit, & quomodo lunaris orbis augmentum sustinet, aut patitur detrimentum edixit:

olisque globus igneus quantum terrenum orbem in mensura excedat, ostendit: aut quibus, nominibus vel quibus signis in coeli polo vergentes, aut revergents (sic!) CCCXLIIII. Stelae ab ortu in occasum praecipites ruant, exposuit. Qualis erat rogo, voluntas, ut viri fortissimi, quando ab armis quiescerent usque vacassent, doctrinis philosophicis imbuebantur? Videres unum coeli positionem, alium herbarum frugumque explorare naturas; istum lunae commoda incommodaque; illum solis laborem attendere, & quomodo rotatu caeli raptus, retro reducere ad partem occidentalem, qui ad orientalem plagam ire festinaret, ratione accepta quiescere. Haec & alia multa Dicinius Gothi sua peritia tradens, mirabilis apud eos invenitur, ut non solum mediocribus, imo & regibus imperaret."

TRADUCERE (Timotei Ursu): (Acum) Gaius Tiberius era cel de al treilea domnind peste Romani, totuși Goții continuau să trăiască nevătămășiți, altminteri avantajășiți, convenabil și potrivit dorințelor lor, datorită faptului că Dicinius, învățat dădător de sfaturi al lor, le pretindea atât ascultare, încât acele decizii sănătoase să le dobândească cu folos. De unde văzându-i bravi și gata să se lege pe de-a întregul de sine și că, într-adevăr, au isteime, pe fiecare bărbat (mădular) l-a învățat la filosofie: era cu adevărat, în aceasta, un maestru. Cu adevărat i-a învățat la **Etică**, încât să-i înfrâneze din tradițiile lor barbare: predându-le **tiințele Naturii**, i-a făcut să trăiască firesc, după propriile legi, după cum spun până astăzi scripturile,

centrale i de Nord, "transmontan" (spre deosebire de tradi ia Peri-mediterranean !), cultiva "secretul comunicarii sacerdotale" i metodele de învățare memotehnic prin memorizarea unor imnuri – ca în practica cultural druidic - tot mai multe dovezi se acumulează astăzi pentru identificarea unor forme de scris stravechi, paralele sau anterioare celor tradi ional recunoscute: etrusc, sumero -accadian, egiptean, fenician, linear A si B, etc...

Forme de scris similare, ca metode de comunicare sau "înregistrare", au apărut spontan i relativ concomitent, or sunt într-o rela ie care a teapt încă să fie relevat . A a de pild există o vizibil asemănare între "alfabetul Ogham" din Irlanda secolelor VI -VII e.n., "inciziile pe bâtele ciob ne ți" în Carpa i, o parte a semnelor de pe tabli ele de la T rrt ria i extrem de interesantul - i pu în studiatul! – alfabet clasificat astăzi drept al... "runelor maghiare", în fapt transilvan, utilizat până târziu în Evul Mediu în inuturile secuie ți, zon care a fost în antichitate vatra agatar ilor!

Întrebarea dvs. asupra "pl cu elor daco -gete" îi i g se te un prim r spus chiar pe situl www.dacia.org , articole/Rom : „Se fur ca în codru la Institutul de Arheologie ?”. V pot spune c în anul 1875 cu ocazia construirii castelului Pele din Poina V c ri a, Sinaia, s-a descoperit un tezaur de aur compus din mai multe tablete de aur scrise în relief i alte obiecte de aur. Din ignoran sau din.... tezaurul a fost cedat de guvernul procarlist Lasc r Catargiu, lui Carol I. Acesta, în mare tain , decide să le topească i cu banii obținu i pe aur s - i continuie ridicarea castelului. S-au efectuat îns ni te copii în plumb la ofabric de cuie din Sinaia. Am în eles c unele copii au ajuns la prof. Niculescu-Plop or. În 1978 a fort trimis la Muzeul Mân stirii din Sinaia cercet torul stiin ific M.Dogaru de la Institutul de Studii istorice i Politice care se pare c a luat de acolo două t bli e con inând această scriere dacic . Ce a f cut el cu ele nu am aflat.

În salutara lucrare a lui Dan Romalo, "**Cronic apocrif pe pl ci de plumb**", premiat de Societatea "**Dacia Reviva**" - vedem fotografiate, i publicate, împreun cu o încercare de descifrare aceste uimitoare "pl cu e de plumb", t inuite atât de suspect în beciurile Institutului de Arheologie din Bucure ți i taxa te (de incapacitatea sau de frustrarea unor cercet tori care îi v d amenin ate mai vechile lor teorii!) drept... falsuri. Cele 79 de extraordinare "falsuri" sunt, în realitate copiile în plumb, foarte îngrijit realizate, dup

denumite **Bellagine**: învă ând **Logica**, prin cunoa tere s-au situat deasupra altor neamuri: arătând(u-le) în **Practică** (cum anume), i-a sfătuit să trăiască în fapte bune: demonstrând(u-le) **Ipotezele**, cele douăsprezece semne i, prin aceasta mi carea planetară, i -a instruit pe de-a-ntregul în **Examinarea Astronomică**, i cum suferă o cre tere discul lunii sau se înjumătă e te în descriere prevăzută; i (le-a) înfă i at de câte ori discul incandescent al soarelui întrece în m ârime suprafa a pământului i (le-a) înf i at cât se înclină polul ceresc al semnelor sau (se?) înal ă cele 346 stele, grăbind de la răsărit la apus. Câtă era dorin a de cunoa tere, ca cei mai puternici bărbai cu câte patru zile sub arme fără întrerupere să mai găsească timp pentru a se ini ia în învă ămintele filosofice? Vei vedea pe unul explorând dispunerea boltei cere ți, altul conforma ia plantelor i a roadelor pământului; acesta cre terea i descri terea lunii, acela urmărind lucrarea soarelui, i cum rapida rotire a cerului revine deandosealea la apus după ce se grăbe te repezit la răsărit, cunoa terea în elegându-i odihna.. Aceasta, i multe altele din tiin a sa, le-a încredin at Dicineus Go ilor, în chip minunat, după ă ce au ajuns împreună, înstăpînindu - se nu numai asupra celor de rând, dar chiar i asupra regilor... ”

ni te originale care – ne asigură inginerul Romalo – nu puteau fi decât din aur, cu o tehnologie pe cât de originală, pe atât de dificilă, reclamând un înalt nivel de pricepere mesteugărească. (Am reprodus fotografiile acestora, cu acordul autorului cărții, pe site-ul www.dacia.org unde le pot consulta toți utilizatorii de computer).

Faptul că originalele - de aur?! - au dispărut, probabil topite, este regretabil; dar există copiile elocvente ale acestor înscrisuri în care, reținem: numele lui Burebista este pomenit vizibil de 37 de ori, al dacilor de 22 ori, al lui Decebal de 21 de ori, al Sarmisegetusei de 31 de ori, al lui Zalmoxis de 8 ori. Aș dori să menționez și lucrarea lui Iordache Moldoveanu „**Dacii vorbesc**” (anul 2000, editura Semne), unde la pagina 136-137 sunt redată două din aceste tablouri împreună cu o descifrare a lor.

Nu vi se pare doar că numai acesta un argument zădărnicesc pentru care aceste tablouri, redactate în trei alfabet diferite, ar fi trebuit să devină un obiectiv de cercetare primordial, nu numai pentru diferiți culegători individuali, ci pentru un puternic colectiv pluridisciplinar, organizat și finanțat de însăși Academia Română?! Ei bine, după ce doi "academici" – asupra cărora planează bănuiala că au fost părtași la condamnabilă tăcere în beciuri a acestei comori! – au declarat bâlbâit într-o emisiune tv., cum că ei le consideră (fără nici un temei!) falsuri, iată că au trecut trei ani de la publicarea fotografiilor referențiale de către Dan Romalo fără ca forumul științific, finanțat din bugetul național, să fi imaginat un astfel de colectiv de cercetare colectiv și exhaustiv; iar Muzeul Național de Istorie a României își cheltuiește fondurile în transportul, cazarea și hrănirea unor "invitați din... Europa" costumați în armuri legionare romane și chemați să mărșăluie în inima capitalei românilor pentru a le "reaminti" că – în lipsă de documente elocvente! - ei nu sunt nimic altceva decât, cel mult, copii din flori ai centurionilor abtuți cândva pe aceste meleaguri!...

Referitor la conexia Daciei cu textele vedice, cu posibila conexie între lumea tracilor și Asia, precum și cu "Auriceptul marelui Nefes", opera în limba gaelică a învățatului irlandez Longard, din secolul al VII-lea al erei noastre și redactat într-o variantă a alfabetului Ogham, pentru a nu lungi excesiv acest interviu vă propun să le socotim subiecte ale unor discuții ulterioare. Cu atât mai mult cu cât zilnic apar noi descoperiri, dovezi materiale sau ipoteze plauzibile, justificate științific. Când, pe baza unui fond de informații disponibile atunci, am scris – în urma cu un deceniu și jumătate – cartea "**Noi nu suntem urmașii Romei!**" am totalizat, argumentând, o concluzie inițiată de Nicolae Densușianu, de Nicolae Miulescu, parțial de Hasdeu, ba chiar intuit corect de Petru Maior și de o serie de alți cercetători. În acest deceniu și jumătate care s-a scurs de atunci, principiul enunțat în însuși titlul volumului nu s-a modificat; dar o serie de date de referință s-au completat, s-au modificat, or s-au impus preponderent. Ne aflăm în fața unui ogor științific abia deseluit care, cum spuneam, devine teritoriul unor complexe colective de cercetare inter și pluridisciplinare, nu numai al unor întuieli individuale” (cf. Napoleon Săvescu, în revista **Noi, nu!** - 4 iunie 2007).

Prin “limba danubiană”, adoptată de toate populațiile Eurasiei, dacă nu chiar de întreaga planetă Terra – suntem înaintea de “**încurcarea limbilor, din pricina de Luciferism**”

uman, la Turnul Babel”...deci, suntem aproape de...ÎNGERI! C tot sunt Traco-Dacii-Ge ii-Go ii – “SFIN I II”!!!

XVI- TRACII ÎMBR I EAZ TERRA...NU DOAR PRIN LIMB !!!

... i, iat , tot datorit dlui NAPOLEON S VESCU, avem trasat enorma arie de r spândire i de st pânire spiritual (sugerându-se leg turi cu supravie uitorii Atlantidei, adic nu cu cei luciferiza i, ci cu cei “SFIN I”) a TRACILOR/SFIN ILOR:

*“Faptul că acei arieni carpato-dunăreni au format o puternică dinastie în Mesopotamia în 1500 î.d.H., au cucerit apoi Persia, Anatolia, Asia, India . răspândindu- i limba, religia i cultura până în Himalaya, nu-mi era necunoscut - dar că au cucerit Japonia? A a că am pornit să cercetez preistoria Japoniei i vă las pe dumneavoastră să judeca i. Când yayoi-ii, străbunii japonezilor de azi, au sosit în Japonia, în anul 300 d.H. (foarte târziu în istorie, după cum vede i) - ei au găsit o popula ie bă tina ă albă, blondă, bārboasă, pe care au numit-o **emishi**, însemnând **bārbo i**... Ace tia însă se chemau **ainu**, cuvânt cu semnifica ia de **om**, în pronun ia lor semănând cu **aomu** (n.n.: ne amintim de invoca ia **AUM**, din templele buddhiste i din lamaseriile tibetane! – dar, fire te, în primul rând de Dumnezeu-Hristos-Mântuitorul, care se intitulează “**Fiul Omului**”!!!), fiind atunci simpli vânători i pescari. Ei se numeau **oameni**, ca i carpato-dunărenii arieni care invadaseră India i se închinau zeului vedic **OM**. Ace ti **oameni**, cum le place să se numească, sunt considera i azi urma ii caucazienilor carpato-dunăreni-arieni, care au invadat insulele a a-zise japoneze, acum 5000 de ani (3000 î.d.H.), imediat după cucerirea Indiei, când ei terminaseră deja cucerirea Chinei de azi. Până nu demult, chinezii se mândreau cu strămo ii lor . adic , cu mumiile (n.n.: p strănd ochi din sticl ALBASTR !!!) - descoperite la Tarim Basin. Dar se pare că se mândreau cu strămo ii no tri.. Apari ia ma inilor de PCR (**Polymerize Chain Reaction**), dispozitive capabile să citească i să interpreteze rămă i e cromozomiale, amprente lăsate în AND - ul mitocondrial, au produs surprize – istorice i arheologice. Astfel, cercetând mumiile din vestul Chinei, de la Tarim Basin (revista Archaeology, - USA , March/April 1995) rezultatele au atestat originea lor europeană i inter-rela ia lor cu toch-aryenii. Surprize, surprize, surprize! În sfâr it, să ne întoarcem la carpato-dunărenii **ainu**, din Japonia. Ei au fost for a i de către năvălitorii yayoni să se retragă din ce în ce mai spre nord, pe măsură ce ponderea demografică a acestora a devenit covâr itoare. Un memoriu prezentat împăratului în anul 805 d.H. se referă la cheltuielile mari, cauzate de lupta continua cu **ainu**, men ionând că **ainu** se strâng în grupuri mari, ca furnicile, pentru ca apoi să dispară precum păsările ... Popula ia **ainu**, împinsă spre insulele friguroase Hokkaido i Sakhalin, i-a păstrat independen a până în anul 1799, când japonezii s-au hotărât să-i ocupe, pentru <<**a-i proteja**>> de agresiunea rusească... Până nu demult, nu a interesat pe nimeni originea acestor bārbo i blonzi, **ainu**. Nu s-au făcut cercetări cromozomiale PCR, pentru că nimeni nu a fost interesat să cheltuiască suma de 5-10.000 de dolari pentru a afla adevărul, iar statul japonez de azi preferă să -i ignore chiar, i asta spre binele istoriei lor!!! Antropologul american Carleton Coon îi consideră pe caucazienii sosi i în urmă cu 5.000 de ani ca având aceea i origine cu cei*

care au ocupat insulele Kurile i Aleutine (devenind nici mai mult, nici mai pu in decât primii descoperitori ai Americii), bazinul fluviului Amu r i Manciuria. Al ii îi consideră pe ace ti ainu (carpato-dunăreni, cum le spun eu) ca fiind cei care au migrat peste toată Asia, caucazienii care au sosit în Mongolia de azi i trecând peste strâmtoarea Behring se răspândesc pe teritoriul celor două Americi, teorie sus inută de descoperirea în 1958, pe coasta Ecuadorului, a unor vase ceramice asemănătoare cu cele ainu. De ce nu, carpato-dunărenii, arienii, pelasgii, ainu ori cum vre i să-i numi i pe ace tia ai no tri, să nu fie aceia i sugera i de **Legenda Omului Alb, Bărbosul blond** care a sosit în Mexic (n.n.: acel celebru Quetzalcoatl – Zeul Alb al Luminii i al Înv turilor Benefice i Secrete⁵! – care a plecat, dup ini ierea, poate chiar ÎNTEMEIEREA! amerindienilor, spre **R S RIT!!!**) i Peru cam în aceea i perioadă, cu 5.000 de ani în urmă. Aparent, i carpato-dunărenii ainu, atunci când au invadat Japonia, au întâlnit o popula ie cunoscută drept **Cultura Jomon**, yayoi-ii veni i de prin Coreea în jurul anului 300 d.H., ainu au fost împră tia i, decima i sau, mai corect spus, **asimila i**, japonezii aducându- i cu mare dificultate aminte despre <<acei oameni albi>>, pe care i-au găsit pe insulele ocupate acum de ei. Aproximativ 14.000 de ainu mai trăiesc i în ziua de azi în mici sătucuri de pe coastele insulei Hokkaido, dar interesul tiin țific, în ceea ce prive te originea acestora - nu există! - i se pare că nu pasionează pe nimeni. Azi se consideră că insulele Japoniei au fost descoperite, din întâmplare, de trei marinari portughezi, care au atins coasta insulei Kyushu, în 1542. Ace ti marinari rătăci i nu sunt primii europeni care au ajuns în Japonia, a a cum ni se spun e eronat în căr ile de istorie. Cu multe mii de ani înaintea lor, noi, carpato-danubienii, am descoperit, invadat i populat aceste insule. Sosirea în 1549 a iezuitului Francis Xavier, care va implanta o cruce pe pământul “nou descoperit”, nu va avea acela i succes ca în America de Sud; cre tinismul nu a reu it în aceste insule, poate i din cauza interesului practic minor pe care îl prezentau la acel moment. Japonezii au fost i au rămas i azi un popor foarte rasist, închista i în

⁵ - **Quetzalcoatl** (" arpele înaripat") este zeul suprem în mitologia aztec . El este întâlnit îns i în celelalte mitologii din Mezoamerica i este înf țiat de cele mai multe ori ca un gigantic șarpe cu pen e, dup cum ne arat i numele. Semnificația adev rat i atributele lui Quetzalcoatl variaz de la o civiliza ție la alta. De obicei el este asociat cu "steaua dimine ții", în timp ce fratele s u geam n, Xolotl, este personificarea "stelei amurgului". În realitate steaua dimine ții este aceeași cu cea a înser rii, fiind îns i planeta Venus, dar aztecii credeau c sunt dou astre diferite. În calitatea de zeu al luminii matinale, Quetzalcoatl a primit titlul de "Tlahuizcalpantecuhtli", ceea ce înseamn "st pânul stelei zorilor". Quetzalcoatl este cunoscut ca inventatorul c rților și a calendarului, ca cel care a dat oamenilor prețiosul porumb, dar i ca un simbol al morții i al învierii. El era i st pânul preoților azteci, iar numele lui era folosit drept titlu pentru marele preot. Majoritatea credințelor religioase ale mezoamericanilor includ mitul succesiunii ciclice a lumilor. De aceea ei credeau ca actuala lume în care tr im este a cin cea din câte au existat, cea dinaintea ei fiind distrus de potop i fl c ri. Quetzalcoatl este zeul creator al lumii noastre, pe care a f urit -o din oasele ființelor anterioare, luate din lumea morților, Mictlan. El a fost ajutat de zeița Cihuacoatl i i-a sacrificat propriul sânge pentru a lipi între ele oasele. Na terea lui Quetzalcoatl i a fratelui s u Xolotl a fost una neobi nuit . Cei doi au fost aduși pe lume de zeița virgin Coatlicue. O alt legend sus ține c zeul a avut doi p rinți: mama lui a fost Xochiquetzal, iar tat l, Mixcoatl.

O poveste aztec ne spune c Quetzalcoatl a fost odat ispitit de zeul tenta ției, Tezcatlipoca, s întrețin o relație intim cu o preoteas virgin . Din cauza remu c rii, el s-a sinucis dându- i foc, iar inima lui a devenit steaua dimine ții, Tlahuizcalpantecuhtli – cf. **Wikipedia**.

castele lor sociale. Prejudismul național împotriva oamenilor ainu devine total ridicol și, ca să vă dau un exemplu, unul dintre conducătorii recenți ai populației ainu este Shi-Geru Yo-Sano, care s-a luptat aproape 20 de ani cu o companie de construcții japoneză, care voia să construiască un dig, distrugând astfel un râu sacru al oamenilor ainu dintr-un sătule, din insula Hokkaido. Când, în sfârșit, a reușit să aducă în fața Curții acea companie de construcții, care aparținea guvernului, judecătorul și Curtea au refuzat să accepte că ar exista această populație ainu (cf. p. 280 din cartea lui Patrick Smith, **Japan, a reinterpretation**). Japonezii sunt un grup etnic ce aparține rasei mongoloide. Ei îi numesc pe toți care nu le aparțin ca rasă „**gaijin**”. Aceasta s-ar traduce: **gai** = de afară, iar **jin** = persoană. Ei bine, ei niciodată nu i-au numit astfel pe coreeni ori chinezi, dar pe ainu, **DA**. Prigoana împotriva populației ainu a atins maximul în anul 1192, când au fost împinși cu sălbăticie în nordul friguros și neprimitor al Honshu-ului și Hokkaidoului.

Azi, ainu trăiesc izolați în sătucurile lor, zbatându-se să-și păstreze identitatea, limba, după cum ne spune același Patrick Smith. Soarta lor ne amintește de aceea a nativilor americani, care se pierd treptat, „**natural**”, prin rezervațiile din Statele Unite. Japonezii obișnuiți îi consideră pe oamenii ainu nimic altceva decât un parc de atracții. Ce-i uimește cel mai mult pe aceștia sunt caracteristicile fizice deosebite de ei: figura distinsă și cizelată, unii din ei având chiar ochii albaștri. Începând din secolul XIX d.H., oamenii ainu au adoptat vestimentația tradițională japoneză. Limba lor nu a fost studiată, fiind considerată de „cercetătorii” japonezi: „**de neclasificat**”...!!!

.. Să sperăm că într-o bună zi, un **OM**, un urmaș al acestor carpatodanubieni va avea situația materială și dorința financiară să cheltuiască niște mii de dolari pentru a face acel test de arheologie moleculară „**PCR**”, de confirmare a amprente genetice (**genetic blueprint**) a acestora. Dacă astăzi materia de **PCR** costă câteva mii de dolari și are mărimea unui cuptor cu microunde, se preconizează că în viitorul apropiat mărimea unui asemenea aparat să nu o depășească pe cea a unui „**palmtop computer**” (computer ce poate fi ținut în palmă). Acest lucru ar permite transportarea sa în locurile de cercetare, informările culese putând fi apoi analizate cu ajutorul computerelor specializate ce compară datele introduse cu mii de alte amprente genetice mitocondriale ale specifice diferitelor rase și civilizații. Vă spun toate acestea pentru a vă întredeschide o ușă spre viitorul apropiat al arheologiei moderne. **Așa că, Oamenilor ainu carpato-dunăreni, mai aveți de așteptat. Dacă nu veți dispărea, până când cineva va fi interesat de civilizația voastră. A noastră!**” (s.n.) - cf. Napoleon Savescu, *Istoria neîtiută a românilor*, cap. *Ga-Ramanii carpato-dunăreni, cuceritori ai Africii de Nord și Asiei*, în revista online *Dacia*, www.dacia.org.

XVII- SFÂNTUL MUNTE AL KOGAIONULUI ȘI ECHILIBRUL SPIRITUAL AL TRACILOR LUMINOȘI

Traco-geto-dacii erau ultimul, deci singurul popor, din Eurasia, care își păstra ritmul evoluției spirituale constant și neîntrerupt. Cu alte cuvinte, rămânând, cel puțin în Europa, ultimul popor „credincios”, păzind, cu strânicie, cultul zalmoxian. Paznicul acestui cult

despre care ne vorbe te **Ritualul Învierii/Transcenderii**, din *Miori a* – era **MAGUL DIN VÂRFUL KOGAIONULUI**. Despre acest mag vorbe te Eminescu în *Strigoii*, *Memento mori* – dar, mai ales, în a a-numitul (de c tre George C linescu a a numit...!) **Povestea Magului c l tor în stele**:

“ (...) În umbra-ntunecoas a codrilor de fag,
Pe muntele gigantic ce fruntea i-o strecoar
Prin nori pân la soare – tr ie te-un b trân mag.
Când înc eram tân r el tot b trân era:
Al vremilor curs vecinic nu-l poate turbura.

«În fruntea lui e strâns un ev de ‘n elepciune,
Via a lumii toate în minte-i a ‘nc put.
Trecutul... viitorul, el poate-a i le spune;
B trânu-i ca i vremea cea f r de ‘nceput
i soarele din ceruri la glasul-i se supune,
Al a trilor mers vecinic urmeaz ochiu-i mut.
De-aceea voiu ca dânsul pe fiul meu s ‘nve e
Cari c r ri a vie i-s de arte, cari m re e.

«Dar el din a lui munte în veci nu se coboar ,
C ci nu vrea ca s piard din ochi a lumii c i,
Ca nu cumva m sura, cu care el m soar
În lipsa-i s se schimbe... i el, întors din v i,
Silit ca s înceap din începutu-i iar
S nu poat s’opreasc gândirea celor r i.
i cine – enigma vie îi voe te s’o descue
Acela acel munte pe jos trebui s -l sue».

Magul n-are dreptul, din punct de vedere cosmico -religios, s coboare din vârful Muntelui Sacru, pentru c locul s u, **din vârful Muntelui**, este, în primul rând, **“limba” Thulei/Balan ei Cosmice!** În al doilea rând, NUMAI din vârful Muntelui Sacru, ca dintr-o **“ureche a lui Dionysos”**, ca din **“ombilicul terestru”** – el poate “palpa”, INTEGRAL, zonele de lumin i pe cele de întunecare, ale credin ei din spa iul Cosmosului Tracic.

A a s-a ajuns i la alungarea (de c tre Magul Kogaionului!) a tribului “romanilor”, care, la un moment dat, sl bise în credin (“sl vind” mai curând fiin a fizic , ra iunea practic i armele, decât Cerul unui **Zalmoxis URANIAN!!!**) – de pe “Cerul” Daciei, dinspre Gurile Dun rii... - spre **Apus=Locul Degenera ilor Spiritual!** De fapt, exodul acestui trib sl bit în credin /spiritualitate (ca s nu “**infecteze/contamineze**”, cu necredin a lui, restul **Poporului Sarabilor/Fiilor Soarelui/ai Lui Dumnezeu -Zalmoxis!**) - este înscris de Homer, în *Iliada* (i, apoi, de Vergilius, în *Eneida*), când se vorbe te despre singurul “troian”/trac (dar degenerat spiritual, probabil, prin exacerbarea Eros-ului cel carnal!), Eneas, fiul Afroditei, silit de “incendiul” Troiei (adic , al patimilor nes n toase/dezechilibratoare de Duh!), s plece, cu tat l -Anchise în spinare, spre Cartagina i, apoi, spre Italia...

Iată cum este descris Muntele Sacru, de către tracologul Adrian Bucurescu: “Muntele ce adăpostea pe tera unde se retrăgea marele preot al geilor se numea Kogaion. În *Geografia* (VII, 3, 5), Strabon scrie: Tot aici acest munte a fost recunoscut drept sacru și astfel îl numeau geii; numele lui, Kogaion, era la fel cu numele râului care curgea alături”. KOG-A-ION înseamnă “Capul Magnificului”, fiind și denumirea getică a Bucegilor, unde se află marele cap sculptat, acoperit cu tiara sacră, cunoscut sub numele de “Sfinxul Românesc”.

Râul ce curgea prin apropiere, despre care scrie Strabon, nu poate fi decât Ialomița, careia geii îi spuneau în NAPARIS “Cerescul; Divinul”. Evident, adăpostul marelui preot era Pe tera Ialomicioarei. Deocamdată, singura inscripție getică, unde apare numele Kogaion, este un text orfic, în versuri, pe o cărmidă descoperită la Romula (Recea-Dobrosloveni, jud. Olt):

**HAR TIOS
TINTONINOS
INSUS TIKO IS DAKON
KAND SIA TIL KOGAION
ILMATON HLIOYLO
PLEISTE NAKTOILO**

Traducerea: Mare e Zeul, întotdeauna (și prețutindenii)! Așa spun vitejii (cei curași), când privesc spre Kogaion! Ucenicii (recruții) să cânte: Sfânt (puternic) este Domnul Nopții!

Din text se deduce că «Domnul Nopții» este echivalent cu Kogaion. Legende elene și romane spuneau că Orfeu era trac și că MAINADES «Dansatoarele (sacre)» îi tăiau iaserul capul, pe care apoi îl aruncaseră în râu. Tot despre el se spunea că era prințul KYCON-ilor, etnonim apropiat de Kogaion. Cetatea natală a lui Orfeu era D-ION «A(1) lui Ion; A(1) Magnificului». Pe de altă parte, autorii antici scriau că misterele orfice se celebrău noaptea. Aadar, sculptat de om sau modelat de natură, “Sfinxul” de pe platoul Bucegilor reprezenta, pentru geii, capul lui Orfeu, Domnul Nopții.

Cu trei milenii înainte de autorul inscripției de la Romula, un inițiat orfic desenase o cruce pe una din tăblițele de la Tărtăria. În vârful crucii se afla un cap, desigur al lui Orfeu. Tăblița poartă următorul text:

NUN KA SA UGULAS PA IDIM KARA I.

Traducerea: Omul (nobilul) care ține tainele va merge în ceruri. O statueta dacică îl reprezintă pe Orfeu, cu brațele în formă de coroană. Pe veșmântul sacerdotal al marelui erou civilizator se observă o cruce.

Misterul orfic al Celui Jertfit s-a păstrat în datina românească a Caloianului. O veche atestare a acestui obicei pare a fi o relatare a lui Diodor Sicul: “În Frigia, întâmplându-se odată o epidemie asupra oamenilor, iar de altă parte suferind și pământul de secetă, oamenii consultă oracolul asupra mijloacelor prin care să depărteze de la ei

aceste calamități, iar oracolul le răspunse că să înmormânteze trupul lui Attys și să o venereze pe Kybele ca divinitate. Deoarece, însă, din pricina vechimii, din trupul lui Attys nu mai rămăsese nimic, frigienii au făcut imaginea tânărului, pe care apoi, plângând-o, o înmormântară, îndeplinind și onorurile funebre potrivite cu soarta lui, și acest obicei ei îl au în constant până în zilele noastre”. Attys era doar varianta traco-frigiană a lui Orfeu, căruia geto-dacii îi mai spuneau și GALLIEN “Superbul; Magul; Poetul”, ION “Mărețul” sau I-ANA “Al Anei”. Ultimele trei apelative se regăsesc în bocetele Caloianului:

Caloiene, Iene,
Du-te-n cer și cere
Să deschizi porțile,
Să sloboade ploile,
Să curgă și gârlele,
Zilele și nopțile,
Că să crească grânele!

Iani, Iani, Caloiani,
Ia cerului torile
și deschide porțile
și pornește ploile!

Amintindu-ne că Mainades “Dansatoarele (sacre)” i-au tăiat capul lui Ion-Orfeu și i l-au aruncat în râul Naparis, este limpede că tradiția Caloianului are mai bine de cinci milenii și că provine din misterele orfice. Râului pe care a plutit Kog-a-Ion “Capul Magnificului” și s-a mai spus și AURU-METTI “Drumul Celui Curat (Strălucitor)”, de unde vine și actualul nume al Ialomi ei. Obiceiul Caloianului este caracteristic mai ales Munteniei (Ialomița, Buzău, Brila) și are loc, de obicei, în marșea a treia după Paște ortodox. Încă din zori, fetele de la 5-6 ani în sus se strâng la un loc și se împart, după vârstă, în două sau mai multe cete. Fiecare cetă și alege o conducătoare. Fetele fac o pănă de lut, un om mic, pe care îl împodobesc cu panglici, cârpe colorate și flori, iar pe cap îi pun drept căciulă o coajă de ou roșu. În unele sate îl îmbracă în straie roșii, cu opinci și căciuli. După aceea se numește Calian, Caloian sau Scaloian. Fetele pun Caloianul într-un sicriu mic, bine înțeliat, ca să plutească pe apă sau pe o scândură, îl înconjoară cu coji de ou roșii, panglici de la Paște, precum și fel de fel de flori, printre care predomină busuiocul, apoi îl îngroapă pe câmp, printre bucate, prin bozii sau mărcini, pe malul vreunei ape ori într-alt loc ascuns. Înainte de înmormântare, una dintre fete se face preotă. Mainadele erau preotesele Soarelui! ” alta, dascălă, a treia duce steagul, adică o trestie cu o batistă albă în vârf, înaintea popii, și iar și una sau două fete duc sicriul ori scândura cu Caloianul. În urma cortegiului vin celelalte fete, cu lumânări aprinse, bocind:

Caloiene, Ene!
Cum ne curg lacrimile

*Să curgă ploile,
Zilele nopțile,
Să umple anurile,
Să crească legumile
și toate ierburile!*

Alte fete îi plâng pe frații, surori, prieteni, dacă au! După înmormântare, Caloianului îi se face pomana, timp în care e bocit din nou:

*Iene, Scaloiene!
Tinerel te-am îngropat,
De pomana că i-am dat,
Apă multă și vin mult
Să dea Domnul ca un sfânt,
Apă multă să ne ude,
Să ne facă poame multe!*

A treia zi, după ce l-au înmormântat, adică în a treia joi după Paștele ortodox sau în ziua de Paparude, fetele se adună iarăși, se duc la locul unde a fost înhumat, îl dezgropă și-l bocesc:

*Caloiene, Ene,
Mă-ta te cat
Prin pădurea deasă,
Cu inima friptă, arsă,
Prin pădurea rară,
Cu inima friptă, amară!*

Fetele îl aduc în sat și îl aruncă într-o fântână sau se duc și-i dau drumul sicriului pe un râu sau pe un lac, urând ca anul să fie ploios și plin de belug. În multe locuri, Caloianul e mai întâi frânt în bucăți și abia după aceea diferitele sfârșături sunt aruncate în fântâni, în bălți ori pe râuri. Apoi se adună toate fetele la o casă acolo coc o plăcintă mare, numită ghizmana (cf. trac. AKES-SAMENOS "Grădina (Sămânța) Magică"), ori mai multe plăcinte și alte bucate. Fetele îi aduc vin și lăutari, se așază toți la masă, mănâncă și beau din pomana Caloianului. Alteori, fetele îmbracă un sul cu straie femeiești și umblă cu el pe la casele oamenilor; și la casa unde se duc, gazda trebuie să ude acel sul cu apă, apoi le dă făina, ouă, unt etc. Cu ceea ce adună fac și ele plăcinte, bucate, aducând și vin, și aceasta se numește Pomana Caloianului. Iar acelui sul îmbrăcat, i se spune, că și omului de lut, tot Caloian sau Scaloian.

Pe vremuri, în unele sate se făceau două pîpuși, care se numeau Tatăl Ploii și Măicuța Soarelui (cf. rom. măicuță "călugăriță"). Nu se știe cum și când aceste denumiri s-au prefăcut în Tatăl Soarelui și Măicuța Ploii.

Inițial în misterele orfice ale strămoșilor, Ioniș, marele arhiepiscop al românilor și bulgarilor, și-a adăugat supranumele de CALOIAN.

*Ca Domn al Nopții, Orfeu era considerat și cel ce aduce visele (cf. gr. M-ORPHEOS, zeul viselor), semizeul Somnului. Acest Ion-Iana, sub numele de Mo Ene aduce și acum somnul copiilor români. Tot de la ION “Magnificul” provine și titlul voievozilor români, ajuns într-o epocă mai târzie IO” – cf. Adrian Bucurescu, **Dacia secret**, Arhetip, Buc., 1997.*

XVIII- POPORUL MISTIC, AL SOARELUI NEGRU/SPIRITUAL : LAH/VALAH

...Să nu uităm că Neamul nostru Românesc se mai numește și „**Valah**”, de la arhaicul (și mioriticul) „**Lah/Lai**”: „**Miori laie**...”

Istoricul Neagu Djuvara, punând în discuție originea voievozilor întemeietorii ai României, **Negru Vod** și **Basarab I**, scrie o carte care, prin afirmațiile ei, intrigă, cel puțin în... o carte despre originile statale românești, bazată (și se spune...) pe argumente de ordin arheologic și istoric. Ce afirmă domnul Neagu Djuvara și, alături de el, o „anumită parte a presei”...de-o vreme încoace...? Afirmă că poporul român s-ar fi format cu ajutorul cumanilor, iar statul medieval românesc, în primul rând românesc, ar fi fost „vopsit bine” cu acești cumani... Unde vor fi dispărut, însă, românii... românii de până atunci...??? **VALAHII**, deh!... Aaa, peși, atât **Negru Vod**, cât și **Basarab I** „sunt cumani”!!!...înseși numele lor o arată, limpede ca apa tulbure... Pentru **Negru Vod**, explica înțelegerea de culoarea pielii – cumanii „*aveau un ten închis la culoare*”, zice istoricul Djuvara! – iar **Basarab** ar fi însemnând „*tat conduc tor*”...

Mulțumim frumos de „orientare”, domnule Djuvara! Dacă tot e să vorbim la modul „ipotetic”, atunci noi preferăm ipotezele care ne favorizează Neamul...(iar nu ni-l duc în niște tenebre aiurite/aiuritoare...) – și, și mai bine, pe cele care sunt mai mult decât ipoteze deochiate: sunt explicații **TIIN IFICE**! și, deci, aduc Adevărul, pentru Neamul nostru! și, în acest caz, îi preferăm pe B.P. Haude și pe Vasile Lovinescu... – domnului Neagu Djuvara!

La esoteristul român Vasile Lovinescu, există două feluri de a-și lămurii el sensul unui cuvânt:

1-**direct**, traducând cuvântul... – destul de rar!

2-sugerând **că i de conexiune semantică**, pentru a rezulta un **sens sintetico-mitic**.

Să luăm pe rând lucrurile:

a-cazul lui “**Negru Vod**”: onomastica legendarului ctitor de ar se poate tulmăci, întâi, prin simbolistici conexe: se pornește de la **Novac=Înnoitorul**; se sugerează că, dacă

Kronos=Neòteros=Înnoitorul, înseamnă că și **Saturn=NEGRUL (CARE) ESTE IZVORUL ALBULUI-LUMINII!!!** (*Dacia Hiperborean*, Rosmarin, Buc., 1994, p. 33). La fel, **Marea Neagră** – are “două chei”: **I- Cheia Soarelui-Leuke-Insula Serpilor** (...acolo, în Insula Serpilor, este Templul lui Apollon...de aceea ne-au “găsit-o” ucrainenii... – au, și politicienii lor, habar de esoterism... – și în mult mai mult la interesul ții lor, “cu tot nedreptul”, chiar – decât Emil Constantinescu și Adrian Severin, “cu dreptul cel mai drept” al Neamului nostru...) + **II – Cheia Lunii-Selina-Sulina-Selene...**Deci, Marea Neagră ar trebui să însemne **“IZVORUL LUMINII FORMEI CELEI BUNE”** (ev=bun+ropa=forma...) – cf. p. 30.

...Dar tatăl lui Novac este **IANCU(S)=IANUS**(cf. p. 35), adică **“zeul cu două fețe”**, una spre trecut, cealaltă spre prezent, una spre întuneric, alta spre lumină ...Deci, prin **Tatăl Iancu, Novac-ul** devine **Izvorul Dublu**, concomitent al Luminii și Întunericului...

...Dar și **Omul (...vârful muntos)** este figura lui **Saturn, Papaioș=Bătrânul...**(cf. p. 35). **“Chiar pe vârful Omul (...) este un omphalos uriaș, de 10 metri în lățime și 20 de metri în înălțime. Este Geticus Polus, numit de popor OSIA LUMII și BURICUL PĂMÂNTULUI”- op. cit., cf. 35.** (Da, numai domnul Djuvara nu vrea să ne recunoască – hai, să zicem, n-om fi nici “Buricul Pământului”, dar măcar...nu cumani...).

Deci, noi, ca oameni, avem ambele izvoare, de “alb” și de “negru”, în noi...**Zalmoxis** este **Brahma Nirguna** – **“zeul suprem dacic este fără nume/calificare”**(cf. Strabon), ci doar funcțional... – izvor al contrariilor...(Ă propos: aceea “istorie”, cu **Deceneus** care coboară din vârful de munte, pentru a stârpi viața-de-vie – este interpretat, la p. 37, de Vasile Lovinescu, drept **SALVAREA TRACIEI DE NORD-URANICE[DACIA], DE INFLUENȚELE DIONYSIACE DIN TRACIA DE SUD**, intrat sub nefastele perturbări spirituale, greco-oriental-persan-siriace...).

Deci, concluzia implicită : **NEGRU VOD ESTE IZVORUL COSMIC ABSOLUT!**

La p. 37, a aceleiași crii, apare o primă întărire a cuvântului **Sarab=rex et pontifex** (“**Sarabii acumulau ambele funcții**”). **“Sarabii erau deasupra castelor, erau hamsa – ereditară, vizibil și accesibil.”** și, la p. 59: **“Basarabia era numele unei caste și nu al unei singure familii”**.

Mai jos, se spune despre **Sarabos Tereos** (cf. Jordanès) = **Sarab** purtând **Tiara**. **BanSarabos=Casta Suprem-Solar /Celest ...** La fel și **(S)Arabii...**

Iată veriga de unire între Europa și Asia: **ARABII...**(Nu prea ne convine, probabil, **ACUM...** – dar arabii au fost cei mai mari alchimisti ai Evului Mediu...).

“Pe stema Valahiei se văd trei capete de Negri (n.n.: în sensul de “etiopieni” - lahi/popor esoteric/”plin de DUH”); iar pe acelea (n. n.: stemele) ale Moldovei – două chei încrucișate – având fiecare, la extremitatea superioară, 2 capete de Negri “... (cf. p. 61).

Dar dac **Zalmoxis=Saturn=Izvorul Dublu=Regele Lumii**, înseamnă că și **Sarabii** sunt **Regii Lumii...** pentru că ei conduc funcțiunile Cerului și Pământului...Deci, și **Negru Voda** este **Sarab...**

Să nu uităm că noi suntem “(v)lahi”=**Negri-Saturnieni...SORI NEGRI-OCUL I!** (Precum **Luceafărul** eminescian...). Adică, **St pâinii-Regii Lumii...**”**SFIN ÎP**” **Lui Dumnezeu-Zalmoxis...**

Dar **Arimoi/Arimii/Aresmoi/Oresmoi** sunt nume care trimit și la **Rama** și la **Titani...**(**Typheus** era **Arimoi...**), cei care l-au “înfruntat” pe **Zeus**, adică au “tentat” indistinctiv sintetizant, între uranic și chhtonian...între **Negru** și **Alb...**(**Iat EURASIA**, de care tot am vrea să se zică, într-o bună zi, că este continental unitar al civilizației terestre...).

b-iat, însă, și pasajele “directe”: “*Descendătorii* (n.n.: țărilor române) *sunt toți din Transilvania* (n.n: **Adrian Bucurescu** precizează, în **Dacia secret : HAR-DEAL...**), *ei sosesc dintr-un înut NEGRU sau sunt ei înșiși NEGRI. (...)Negru Vod , ca inițiator superior și ca misionar* (n.n.: sic! – cu Misiune Divină !) *a realizat aici un suport spiritual, o manifestare pantaculară a misterelor din nou instituite de el, care au fost, în definitiv, o readaptare a tradiției dacice* (n.n: readaptarea la tradiția primordială se face, deci, fie de o personalitate divină sau cu funcție divină, fie de **Collegia fabrorum=comunități-congregații secrete=personalități/spirite “colective”...UNU - ÎN-MAI-MUL Î**, revenind la **UNU...** – iată și comentariul lui **V.Lovinescu**: “*de altfel, Ianus nu prezida, oare, Collegia fabrorum?*”- cf. op. cit., p. 55) .

și **Moldova** este întemeiată de “**Cel din Maramure (Drago -Dragonul-Ouroboros-ul...)= ara Mureului Negru**”... și se merge pe alchimia “**nunii**” dintre **Căeaua-Molda=Mercurul Lunar+Bourul-Urus** (de aici, și confuzia benefic dintre **Bour** și **Urs...**în simbolizarea **Pontifex-ului**, a **Castei Preoților/Brahmanilor...**)=**Sulful Solar...**

Iată și “întârriri” semantice, la p. 320, în **Vasile Lovinescu**, **Creangă și creanga de aur**: “**Sarab era descompus de Ha deus în Sar și Ab(Ba): Sar=Soare, Principe, Domn, Sef – în sanscrit , Surya=Soare. Deci, St pâinul, prin excelență al Lumii...SUR, în românește te, denumește indistinctiv dintre Eter și Terie...Cal Sur=Cal Soare...Ființa transcendentă și arta de ETER...(.)**”.

Ba sau **Ab** – înseamnă și **ef**, dar sugerează și **Copil** – în sensul de **Izvor al Purității Eterice...Domn-St pâin**, sau **Copil/St pâin...**(n.n: Fiii Soarelui-puritate esențială /eternizată .. – maternitatea Anei Manolice semnifică tocmai această eternizare solară a Măntuirii-Lume!).

“**Profetul Muhamed spunea: “<<Ana Arab bila Ain>> – <<sunt Arab fără literă ain>>- deci, rămâne RAB=DOMN=NUME EXCLUSIV DIVIN”.**

Cam asta ar fi, la Vasile Lovinescu... – problema sensurilor/funcțiilor sacrale ale lui **Negru Vod /Basarabilor...** Parc sunt mai nobil miturile vechi și sfinte, cuvintele traduse din limbi reale, dar cu POVESTEA -MIT în ele, încă ...decât aiuritoarele povești “cum ne tăi”/”cumanizante”(după cele “romanizante”, ale altor falsificatori de istorie, care mai naivi, care mai puțin naivi... – deci, mai...”catolici”...), fără duh și fără vreun rost, fără de vreun folos... – decât, poate, pentru detractorii și aneantizatorii istoriei sacre a Neamului Românesc...al celor care scot pietrele sacre ale Sarmizegetusei, din locurile lor îndumnezeite/cosmicizate – pentru a le îngloba în temeliile motelurilor din zonă ... și asta, fără ca Ministerul Culturii, prin veneticii și miniștrii, măcar să se sinchisească ...

Nici măcar nu ne trece prin minte că ilustrul domn Neagu Djuvara ar face parte dintre ei/aceștia (de care făcuserăm vorbire mai sus...) – dar, hotărât lucru, “le dă (acestora) apă la moară ”...”din gros”...

(-Cf. V. Lovinescu, *Dacia Hiperborean*, Rosmarin, Buc., 1994, p. 65: *”Iosif din Arimateea, plecând pe o corabie cu Sfântul Graal, spre Mare a Britanie, s-a oprit îndelung în cetatea SARAS, al cărei Rege era EVALAC(...). La sfârșitul Questei Graalului, <<din cauza pcatelor Bretonilor>>, Galaad, Perceval și Bohor s-au îmbarcat cu Sfântul Potir în aceeași corabie, care îi duce până la Cetatea SARA S, al cărei Rege devine Galaad; acesta a închis Graalul în Templul Spiritual al acestei Cete. Din Saras, au ieșit Sarazinii, spune povestea...Saras, Sarabii; Evalac, Valahii; Sarab transformat în Arab, denumire populară a Negrului, la fel ca Sarrasin (și Maura) în Evul mediu Occidental. Resorbă GRAALULUI în Templul Spiritual din SARAS, tot atâtea lucruri formidabile, greu de precizat, nu atât din pricina lipsei de fapte, ci pentru că sunt inefabile...”*

Bine că domnul Djuvara transformă fapte deloc inefabile, în...falsuri „cu gură mare”...Foarte mare, incredibil de mare... și goală ...

XIX - NEGRU-VOD , LOGOSTELELE ȘI EROII

Mai ales astăzi, când mulți istorici români, în loc să scormonească trecutul nostru autentic, se ocupă cu falsificarea lui – și în loc să re-descopere eroismul românesc, „iau foc cu gura” ca să demonstreze „că n-am fost vreun lucru mare”, ba chiar că nici n-am existat, cu identitate clară (un fel de popor migrator al Europei!!! – tocmai noi, **CEI MAI VECHI LOCUITORI AI EUROPEI!!!** – dacă nu și ai lumii...), ori că suntem, din neșcere, mai mici decât alte neamuri... - azi, când dl Neagu Djuvara, din niște impulsuri cu totul obscure, dorește, cu orice preț, să ne „cumanizeze”... - ei bine, tocmai în aceste împrejurări neucitoare, noi venim cu dovezi nu doar mitologice, ci chiar științifice, etnografico-etnologice, despre Neamul Tracilor și despre Eroii și eroismul traco-românesc...Noi, poporul al căruia războinici se amestecau cu Oastea Îngerilor, ca **SEMIZEI-ANSES-ASENI** – înrolându-se în **Oastea lui Zalmoxis** și apărând cerul de năvala dragonilor, luptând direct sub conducerea Arhanghelilor **MYCALE/MICHAEL** și **CAEPROEZUS/GABRIEL** (cf. Adrian Bucurescu, *Mitologie românească*, în rev. *Strict secret*, An VI, nr. 292, 28 nov.- 4 dec. 1995, p. 14). Dovezi care ne situează, ca popor, în zona celor cu „stea în frunte”, sub **LOGOSTELE - STELELE LOGOS-ului SACRU**, din vecie..., Logos care produce transcenderea Omului întru Divinitate, scoasă înafara Ursitei/Urse: „*Pentru român,*

stelele logostele de în o importanță magico-mitic mrturisit de credințele tradiții(...); ele p zesc destinul stabilit de urse/ursite fiecărui om.” **Stelele Logostele** acionează, însă, și pe deasupra urse/ursitelor, întru re-cuperarea stării primordial-paradisice a Omului-Eroului, întru hierogamie: „În descântece de **nou stele logostele** se solicită să se fure (n.n.: a se citi: **A TRANSCENDE CONTINGENTUL!**) dragostea împăratăscă, frumusețea zânei și să o duc solicitantei, pentru a se mări cât mai degrabă (...). În interpretarea magico-mitică a **stelelor logostele**, mai mult decât în descântecele celorlalte categorii de stele, se întrevăde dorința omului de a interveni în cursul destinului său” (cf. Romulus Vulcănescu, **Mitologie română**, Editura Academiei RSR, Buc., 1987).

Neamul Metafizic al Românilor s-a zidit/ctitorit/zmislit **sub stele logostele**, s-a născut și există întru MIT. Iată adevărul românesc (nu cel „cum nesc”... - ci, pentru că suntem creștini ortodocși, **AL TRADIȚIEI SACRE!**), despre „figura legendarului” (!) **NEGRU VOD**, ctitor al Patriei **Misterului Divin (NEGRU-KARA-LAH!)-Kara Iflak-ului/Vlahiei** (ara Românească), de fapt, el însuși fiind Ființa Herb, Domn și Zeu, Existența Punte spre Supra existența Atemporală, Om/Erou/Zeu și ar, totodată: „Titlul de **VOIEVOD** vine în românește din supranumele **PONENAVATA-„Domnul Nopții” (NEGRU): ST PÂNUL NEV ZUT**, cum i se mai spunea lui **Orpheus**. Acest **DOMN NEV ZUT** avea un statut asemănător cu al vechilor împărați japonezi: se ruga Cerului pentru popor și nu se arăta decât conducătorilor militari și religioși. Ultimul mare Preot a fost **NICOAR DIGU-MIRU**, a a-numitul <<Tihomir>>, tatăl lui Basarab I. Forat de expansiunea maghiară, ce se apropiase de Făgăraș, Marele Preot Dac a trecut munții, împreună cu suita lui, și a întemeiat ara Românească. La Curtea de Argeș, Digu-Miru a înălțat un templu, a zidit biserica <<Sân' Nicoar>>. Turnul straniu al templului, ce se mai înalță încă din ruine, arată că nu a fost vorba de o biserică creștină obișnuită. Numai autoritatea lui sacerdotală a făcut ca întemeierea rii Românești să fie ferită de războaiele civile și să cuprindă și Oltenia, aici reședința boierilor s-au închinat și ei marelui Domn, după cum atestă cronicile muntenești. Multă vreme, din noul stat au făcut parte și ținuturile Amlăului și Făgărașului, de unde descălecase întemeietorii.

NEGRU-VOD a fost înmormântat în locul ce se va numi mai târziu Biserica Domnească din Curtea de Argeș. Mormântul lui a fost deschis la **31 iulie 1920**, cu prilejul unor lucrări de restaurare. La Biserica Domnească se păstrează datina că, în fiecare an, de Sf. Nicolae, să se pomenească la acest mormânt ctitorul bisericii. Monumentul funerar, care se afla între cei doi stâlpi ai pronaosului, a scăpat neatins timp de peste aseveacuri. În momentul când piatra a fost ridicată de pe sarcofag, a apărut, ca într-o scurtă vedenie, **IMAGINEA NEALTERATĂ A MARELUI VOIEVOD ÎN PREOT** (n.n.: funcțiile sacral-dacice de **Rex et Pontifex!**), din veacul al XIII-lea. Pe cap purta o diademă de mrgăritare, încheiată cu un lanț de aur peste pletele lungi, lăsa pe spate. La gât, peste tunică din mătăse purpurie, se răsfrângea un guler de dantelă lucrat în mătăse și aur. Unir de aprox. 30 de nasturi de aur încheiau tunică, împodobită la gât, la piept și la manșetă cu iruri de mrgăritare. Colurile pulpei nelor erau împodobite în fața cu două rozete, tot cu mrgăritare. Nasturi de aur erau și la mâneci, iar coatele erau brodate cu galoane de fir. Peste olduri avea petrecut o centură brodată cu fir de aur și mrgăritare, care se încheia cu o superbă paftă de aur, ce reprezenta **Palatul Cerului**. În partea centrală, pe un fond de smalț albastru, este lucrat în relief **o lebedă cu cap de femeie – MARIA!** – iar lateral, în balcoane, se află **cei doi Zalmoxis, Fiul și Fiica Împăratăsei Cerurilor**. Giulgiul era acoperit cu **zvastici**, simbolul sacru al inițialei numelui lui **Zalmoxis al Gemenilor Divini** (n.n.: **Apollon și Artemis**) – litera dublă **Z**. O coloană sculptată împarte în două coloana funerară. Din extremitatea sa ies două ramuri: deasupra este un cap hexagonal; pește el, o stea cu 12 coluri – cele 4 triunghiuri simbolizând lunile și anotimpurile – într-un cerc, închizând cele 24 de raze ale unei roți dinamice, adică 24 de secole ce trecuseră de la moartea împăratului – profet **Orpheus**, până la născutarea **Gemenilor Cerești**” (cf. Adrian Bucurescu, **Mitologie românească**, în rev. **Strict secret**, Anul IV, nr. 197, p. 12). Deci, este absolut exclus, domnule Neagu Djuvara, că Negru Vod să fi fost cuman, din moment ce purta, la modul sacral, însemnele

dacilor magi, *Rex et Pontifex* – magii dacilor au fost ultimii care au cumulat aceste două funcții... - între care semnul **zvasticii**, ca herb al lui **Zalmoxe/Gemenilor Cere** ti se disting, cu maxim autoritate. Ca, de altfel, și simbolurile numerologice.

și pentru cei care nu ții cu pe tr d torii de **P MÂNT/MOC /MO IE/T RÂM SFÂNT** (cu „textur ” din sângele mântuitor al Eroilor!) și de **NEAM AL ACESTUI P MÂNT** nu-i a teapt nimic bun – îi informăm că, pentru **dacii/daoi**, **Poporul Lupilor** (**Lupului Fenrir**, **prim întru chipare funcțional terestru** a **Lui Hristos-Mântuitorul-Purificatorul-Învietorul!**) și **ai Cei Drepte** – **poporul confreriilor cavalerie** ti ale **lykantropilor** și **ursinilor** (**Romulus Vulc nescu**, op. cit., p. 267), **poporul Eroilor-(Semi)Zei** („*semizeul este un alter ego al eroului(...)* *eroologia consider pe erou ca pe o f ptur uman supradotat , ridicat la rangul divin prin efectul activității lui salvatoare sau civilizatoare pentru semenii lui, oamenii* ” – cf. **Romulus Vulc nescu**, op. cit., p. 323 – **și ce altceva decât „ac iune salvator-civilizatoare” au întreprins str mo ii noi tri**, prin **auto-jertfa lor hristică** , pentru **MOC I NEAM?!)** – **P mântul** este atât loc al **Odihei/Somn/Înviere**, cât și loc de unde blestemele pentru cei ri (**și ce este mai rău decât un tr d tor?!)** îi iau energia stihinic , de împlinire: ”*P mântul, Mum a tuturor(...)* – *românii pleca i, de nevoie, din patrie, dormeau pe p mânt adus din patrie(...)* *de aceea, m t niile/metaniile se fac pân la p mânt* (n.n.: **între P mânt și Cer este legătura fraternă , dintre Cei Doi Zalmoxis, Gemenii Divini!**), iar „*când blestem cineva, se închin , se apleacă apoi și s rut p mântul*” (cf. **Romulus Vulc nescu**, op. cit., p. 446), adică invocăm str mo ii, în opera de lustrare/exorcizare... **Vedeți, ne-stimați tr d tori de P mânt/Moc și de Neam Românesc**, s nu vi se deschid , sub picioare, „cu perspectiv ” spre **Tartaros**, acest **P mânt**, cu **textur de Str mo i/ANSES ZALMOXIENI/ Eroii Cosmogonici**, dar și **punitiv - soteriologici!!!**

XX – ...AM AJUNS LA FINALUL AVENTURII PRIN AMINTIRILE PROPRIEI NOASTRE FIINȚE/FIINȚĂRI TERESTRE...

...Am insistat pe valoarea de “Sfinții” a str mo iescului nostru **Neam Daco -Traco-Românesc**, nu doar pentru a ne preciza **IDENTITATEA**, dar și pentru a sugera (ba chiar: clama!) **MISIUNEA NOASTRĂ SACRĂ , COSMICĂ -TERESTRĂ** – **pe care n-avem dreptul s-o uităm, deci s-o tr dăm** – ci, precum **Hristos Mântuitorul**, s-o “s vârim”/împlinim, dacă vrem să continuăm a exista sub soare, să continuăm a fi **COPIII AI SOARELUI** – și locuind, nu cu chirie, ci cu **spirit de gospodărie!!!** - în **Grădina Maicii Domnului/AKES SAMENOS=GRĂDINA SFÂNTĂ** , cum o numeau str mo ii noi tri **Traco-Daci**.

...Adică , cei care ne-au lăsat, sub blestem și binecuvântare, totdeauna , această **moțtenire de Duh și Acțiune a Duhului**, cu implicații extrem de importante în evoluția **spirituală a planetei Terra** - pe care, acum, noi doar o distrugem, în loc să o slăvim și să o gospodărim, cu maximă înțelepciune - precum **Dumnezeu, Grădina Raiului!!!**

...Ar trebui să avem și Misiunea de a ne apăra frații din afara granițelor **ACTUALE (MESCHINE!)**, ca și sufletul nostru actual...!) - dar aceasta ar însemna, conform celor scrise de onorabilii istorici și arheologi, că **de noi mai sus, SĂ NE CONSTITUIM ÎN APĂRĂTORII ÎNTREGII PLANETE, pentru că , peste tot pe Terra, Trăcii AU ÎNTEMEIAT!** De la **Sudul Saharian**, c tre **Polul Nord-HIPERBOREEA!!!-Locul**

Divinit ii-Capul Lui Hristos – i de la Apus pân ... în Extremul Orient!!! Da, probabil c , dup Misiunea de Candel Nestins a Duhului – avem Misiunea de a Unifica i Echilibra Spiritual (**ca Balan Cosmic -THULE!!!**), la Porunca Lui Hristos-Dumnezeu, cugetele întregii omeniri...

Dar acest lucru, această Misiune Sacr – nu este posibil/ f r a ne c uta/cerceta, afla i p stra ...PROPRIA NOASTR IDENTITATE!!!

“Drept care”...am scris i citat cele de mai sus...etc. etc. etc.

...Dar nu putem încheia lucrarea, f r a da glas mustrii f cute de dl Napoleon S vescu, a a-zii ilor “istorici”, care- i tr deaz neamul, prin t cere – ba chiar, mai grav, PRIN FALSIFICAREA ISTORIEI: “Nu am dreptate s m revolt împotriva profesorilor care se mul umesc s se rezume la ceea ce au înv at sau n-au înv at în tinere ea lor, împotriva celor care, din interese geo-politice, încearc s bage în capul genera iilor acestui secol c avem o alt limb i o alt origine decât cea evident i real ? De ce s accept m transmiterea ne tiin ei, prin tiin ?”

...Ba da, ave i perfect dreptate s v revolta i împotriva actualilor dezertori de la Por ile Cet ii Neamului Românesc – împotriva fariseilor i impostorilor la i, a falsificatorilor tiin ei, prin “**ne tiin a tiin ific** ”! – ...adic , scuiparea în obraz a **Adev rului-Hristos** – ...s v revolta i împotriva, deci, a celor care uit vorba **Sfintelor Evanghelii**, în care r sun , ca o trâmbi apocaliptic , vocea Lui Hristos-Mântuitorul, c tre i pentru noi: “**Dac voi veți t cea i veți r mâne nep s tori, atunci pietrele vor striga, dând m rturie, în locul vostru!**”

prof. dr. **Adrian Botez**